

číslo 6 - červen 2012 - cena 15 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

HODINÁŘSKÁ DŘÍNA

O čem je život?

Kdyby se k novorozenému dišátku – nebo spíše už trochu chápacímu – dejme tomu pítiletému radostnému chlapčkově či holčence přiblížil pítadevadesátiletý stařeček či stařenka, a vylíčili mu život tak, jak ho právě cítí, nebylo by to dobré. Lepší než vidět dopředu, jaký život prožijeme a o čem všem může být. Kdyby dítěti takový rozbořilý senior vylíčil své pravdivé zážitky s bolavými klouby, vypadlými zuby a tlající protézou, dlouhou čekací dobou na operaci, zklamání nad nevděnými dětmi, vnuky i pravnuky, postižoval si na poplatky za lékárny a recepty, a nedej bože by se senioři mohli svěřit s trapasy kolem inkontinence (kterou ovšem lze zvládnout s firmou TENA a televizní reklamou naprosto skvěle) – zřejmě by dítěti vzali navždy a definitivně chuť do života. Mnohá by vnímavější ba tole s páchalo s eberváždu hned na pískovišti.

Rovněž můžeme říci, že není nutné sdílet radost z renálními abítemu mladíkovi, že prostata je setsakra víc a nebo slečení naditě v letos tolik módních krašácích, že křečové žíly zmasakrují sebehezčí nožky. A přechodové návaly aby čert vzal! Prosim vás, netvřte mladým, že milostný žár je velmi – velmi přechodný, kdežto složenky železovka ka neochvějně provázejí po celý život.

A proč ne? Proč je nestrašit? Protože není dobré brát lidem iluzi! A mило by to snad být i trestné.

V mé první pracovní štaci čekali otrlí chlapi projektanti tomu, kdo umí lžkazit každou radost, n evypráví: Ka žižuk! Představte si pod tím co chcete, mило slovo pátje výstižné.

Líbit čerství ti hotné, jak hooódně nepátjemná víc je porod, je blbost. Ti hotenství ve vltšíně pápadů jinak než porodem skončit nemůže a na tu nevyhnutelnost pátje každá ti hotná sama. Stejně tak život ve vltšíně pápadů, troufám si říct, že ve 100 %, končí smrtí. Avšak průběh jak ti hotenství, tak života, se ve zkušenosti každého z nás může dost lišit. Jsou lidi, pro které je tragédie i štipanec odkomára a pak ti, od kterých se

o tom, že s grácií (a zašatými zuby) překonali tížkou chorobu, vlastní málem nedo zvíte. Nicméně, na druhou stranu, potěbujeme o tich negativních životních zážitcích přece jen něco vidět, abychom ty naše vlastní životní mínusy – co nás potkají – taky nějak zvládli.

Iluze neiluze, s n jakým tím životním či zdravotním průvihem počítat musíme. Úplně nejlepší je špatné prožitky předávat zabalené ve vkusném balíčku s hezkým barevným obalem a s růžovou mašli – a nejlíp je přebíráme právě od těch, co je překonali s nonšalantností a statečností. Načerpáme tak od nich sílu a energii se s nimi našimi životními průvihy taky poprat. Když to zvládli oni, tak my přece můžeme taky. Když dokázali zvednout hlavu z prachu, oklepat se a jít dál a ještě se přitom usmívat, je to nadíje pro nás všechny. A vzpomeneme si na ně v pravý čas, až tu špetku nadíje – že nikdy není tak blbě, aby nemohlo být líp – budeme hodni potěbovat.

Takže prosím, milí zkušenější skeptici, dávájte negativní zkušenosti po kapkách a v pravý čas. Na svatbách rozlašujte, že těch prvních padesát let manželství je ze všeho nejlepších a drobné krize po narození dítěte, po 7 letech, v pubertě dítěte a v pubertě manžela zvládne každý levou zadní. Ženám po přechodu vychvalte super jistotu, že už neotíhotní, a ti hotným zdůrazníte, že mnohá z rodiček pocítí orgasmus právě při porodu – což je nejen vltdecky doloženo. Puberšákům vychvalte a závířte pupínky v obličej, protože na vráskách se pupínkům už bohužel vůbec nedaří.

A tak dál, a tak podobně. Vřak vy si sami najdete vhodné páklady, jak neotrávit čekatelům na stáčí jiné nepátjemnosti život.

Víte, nikdy opravdu zjistíte, že nejhorší smrt je z vyplašení – a to je další citát mých kolegů projektantů. Že obavy z ničeho – stejní tak ze stáčí a z bolesti a chorob – se nakonec mohou ukázat naprosto liché. Záleží hlavně na tom, jak své prožitky vidíte a jak se k nim stavíte. Nebuďte mě přepojatí. Lgraci můžete ažít i na zubařském křesle a naopak v cukrárně vás může zklamat i ten nejsladší dortík.

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

Blahopřání

Místský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřaje občanům, kteří v mlsíci červnu 2012 oslaví významná výročí

Pfefferová Anna	Hluboká	90 let
Nohavová Anna	Hluboká	85 let
Pouzarová Libuše	Bavorovice	85 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Viktorie Rausová	Hluboká	Růžena Kocourková	Líšnice
Petr Hazuka	Hluboká	František Brož	Hluboká
Tommi Kubaško	Hluboká	Jindřich Javůrek	Hluboká
Katka Lískovcová	Hluboká	Juliana Procházková	Hluboká
Ludmila Perglerová	Hluboká		
Alexandr Janský	Hluboká		

Opustili nás

Chťili bychom touto cestou podíkovat všem,

kdo jste se pášli rozloučit

s naší milovanou Julií Procházkovou.

Za všechny projevy soustrasti díkujeme.

Rodina Procházková

Pracovní nabídka

Místo Hluboká nad Vltavou vyhlašuje výbírové řízení na místo
»úředník územní samosprávného celku

– referent/referentka stavebního úřadu«

Přihlášku s požadovanými doklady je nutno doručit nejpozději
do 11. 6. 2012 do 12.00 hod. na adresu

Místský úřad, Masarykova 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Bližší informace na www.hluboka.cz a na tel. 387 001 322.

Z jednání zastupitelstva a mlské rady

■ Starosta mlsť obdržel rezignaci zastupitele Petra Piší na jeho mandát. V souladu se základem o volbách do zastupitelstev tedy jeho mandát zanikl a podle ustanovení na uprázdněný mandát nastupuje náhradník z kandidátní listiny téže volební strany. Náhradníkem z listiny ODS je na základě výsledků voleb z roku 2010 ing. Hana Hricová, která složí slib zastupitele.

■ Zastupitelé konstatovali, že je třeba digitalizaci kina Panorama provést za účelem zachování kina na Hluboké. Protože žádost o grant nebyla úspěšná, a mlsť uzavřelo kupní smlouvu se společností, jež nabídla nejnižší cenu – vzhledem k realizaci akce digitalizace kina byla snížena neinvestiční dotace provozovateli kina společnosti Sinfonie s.r.o. roční o 200 000 Kč.

■ Byla otevřena debata k zámlu koupi »zeleného domu« u vltkého parkovišti. Jedná se o dům, který sousedí s hlavní přístupovou cestou k zámku. Touto trasou projdou roční desítky tisíc návštěvníků a dům se velmi nehodí k okolí. Přestože starosta požádal o udělení mandátu k jednání o koupi, přehlasování mandát ne získal, zastupitelé jednali s ohledem k finanční situaci mlsť. Ve mlsť existuje řada objektů, které by mlsť mило řešit – opušťná vila v Záměstí, špatný stav domu »u čápu« – starosta informoval zastupitele, že MÚ trvale sleduje majetkový stav těchto objektů, avšak pouze se zmíněným »zeleným domem« je nyní mložné i jakým způsobem na kládat, ostatní nemovitosti jsou majetkově blokovány.

■ Rada souhlasila s uzavřením smlouvy o nájmu stánků na zámecké cestě, tě společnosti Staročeské Trdlo, jeden Skelné huti s ukázkou výrobků a poslední stánek pro prodej bižuterie a obdobného sortimentu.

■ Rada odkládá rozhodnutí žádosti vybudovat v obci Purkarec přístavišti pro hausbóty. Rada obdržela další žádosti občanů obce Purkarec o kotvení lodí v dotčené lokalitě a zváží vybudování vltšího mola v tomto místě pro kotvení více lodí místních občanů.

■ Rada projednávala dispozice s pronájmy mlsťských bytů.

■ Osadní výbor Purkarec upozorňuje na potřebu odvodnění sklepa včetně napojení dešťových svodů ve vorařském muzeu v Purkaci.

- Rada doporučila zateplit i jižní stranu Domova důchodců nyní, kdy je postaveno lešení a provádí se v této části jen prostá oprava fasády.
- Rada souhlasí s prodloužením stávajícího veřejného osvětlení v ulici Javorová.
- Na místo se obrátil Památkový ústav se žádostí o souhlas se stavbou havarijní sanace skalního masivu a event. finanční spoluúčasti města.
- Nadále kritizovaný nepřehledný systém parkování v městě – pan Šťastný uvedl, že již pracuje na nové koncepci.

WIFI FREE v Hluboké nad Vltavou

Společnost WEDOS Internet, a.s., podnikající v internetovém prostředí, poskytuje v Hluboké nad Vltavou připojení k internetu ZDARMA v centru města. Jedná se o oblast cca od budovy České pošty po Hotel Záviš z Falkenštejna. V rámci této oblasti ziská toto připojení také Městský úřad a může nyní pracovat s internetem 50x rychleji než doposud. WIFI free umožňuje občanům a návštěvníkům města v dané oblasti surfovat na internetu třeba u kávy či oběda nebo na lavičce u kosce z celá zdarma bez přehledného připojení. Oblast je označena nálepkou WIFI FREE. Chťli bychom společností WEDOS za tuto službu podívat.

Hluboká nad Vltavou o.s.
**WEDOS Internet, a.s. Masarykova 1230,
 373 41 Hluboká nad Vltavou, Česká republika**

UZAVÍRKY

Jihočeský kraj zahajuje rekonstrukci silničního mostu na silnici II/105 přes železnici u Bavorovic ev.č. 105-053 a stavbu dešňové kanalizace v Záměstí na silnici III/1461 (na Hosín).

Podle posledních informací budou uzavírky silnic v následujících termínech:

most u Bavorovic – 31.5.2012 až 30.10.2012

viadukt v Záměstí – 18.6.2012 až 4.7.2012

Objížďka: ĚB, Dasný, Bezdrev, Hluboká (do 3,5t)

ĚB, Hrdějovice, Záměstí (do 6t)

ĚB, Hosín, Záměstí (do 10 t)

ĚB, D.Bukovsko, Týn, Hluboká (nad 6 t)

ĚB, Divěčice, Dáteč, Týn, Hluboká nebo ĚB, Vodňany, Týn, Hluboká (nad 12 t)

Viadukt v Záměstí

Objízdná trasa pro autobusy povede z Hosína a okolo letiště na bývalou silnici na Prahu a pak okolo Dobřejovic na Hlubokou. Dočasně bude mimo provoz zastávka u mezinárodní školy a v Nádražní ulici. Osobní vozidla mohou z Hosína na Hlubokou použít komunikaci na Dobřejovice

Nové webové stránky města!

■ Město Hluboká nad Vltavou spouští své nové webové stránky pro turisty. Adresa **www.hluboka.cz** se tak po několika měsících přepíše konečně proměnlivým moderním a interaktivním webem s krátkými videi, komplexním kalendářem a vazbou na Facebook, YouTube či Twitter.

Dobrá adresa **www.hluboka.cz**

Po vzoru světových turistických destinací přechází Hluboká nad Vltavou na nové webové stránky odpovídající nejaktuálnějšímu požadavkům dnešních uživatelů internetu. Nová platforma zachovává základní oddělení verzí pro občana a turistu a kromě moderního designu nabízí větší přehlednost a především komplexnost informací spojených s různými oblastmi aktivit v městě. »Hlavní myšlenkou nového webu bylo sjednotit informační kanál pro turisty a vytvořit intuitivní a podnětné odkazy s nabídkou všech služeb v městě. Právě nekomplexní informace a špatná komunikace s turisty trápily Hlubokou již řadu let,« vysvětluje svůj návrh nových stránek David Šťastný, zastupitel a předseda Komise cestovního ruchu v městě. »Náš nový web jde ruku v ruce s chytrými telefony, iPadem a dalšími technickými – komunikací vychytávkami,« doplňuje Šťastný, který je také autorem prvních krátkých videí zveřejňovaných vlastním kanálem Hluboké na YouTube.

Kromě aktivní spolupráce se sociálními sítěmi obsahují nové stránky také interaktivní kalendář akcí v městě, který tvoří spolu s velkoformátovým bannerem fotografií hlavní dominantu webu.

Na jednom místě si tak každý návštěvník je dnohuše najde v všechny nabízené aktivity týkající se sportu, kultury, relaxace či gastronomie. Kromě **www.hluboka.cz** se Hluboká prezentuje na Facebooku »**Město Hluboká nad Vltavou**« a na YouTube »**Hluboká nad Vltavou**«. »Město Hluboká v průběhu roku připraví také web pro chytré telefony, kde se bude moci turistovi snadno a přehledně orientovat,« uzavírá povídání o nových webových stránkách Šťastný.

Více informací: David Šťastný, 723 584 866, stastny@hluboka.cz

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova:

Evropa investuje do venkovských oblastí

Parkoviště v ulici Fügnerova v Hluboké nad Vltavou – 2. etapa

V měsíci dubnu 2012 začal probíhat projekt *Parkoviště v ulici Fügnerova v Hluboké nad Vltavou – 2. etapa*. Město Hluboká nad Vltavou získalo na tento projekt dotaci ve výši 466 200 Kč z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Státního zemědělského intervenčního fondu z Programu rozvoje venkova ČR.

V rámci projektu bude provedena obnova parkoviště pro obyvatele přilehlých panelových domů, což zvýší počet parkovacích míst.

Po ukončení realizace projektu bude jeho výsledkem do budoucna nová získaná kapacita v množství 17 parkovacích míst, z toho 2 místa budou pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

Realizací celé stavby se výrazně zlepší celkový vzhled této lokality a podstatně se zlepší úklid a údržba veřejných ploch. Dojde k snížení množství prachu v této lokalitě a tím dojde ke zlepšení kvality bydlení obyvatel území.

Obnova kaple Sv. Isidora v Hrozňovicích

V měsíci květnu 2012 začala probíhat realizace projektu *Obnova kaple Sv. Isidora v Hrozňovicích*. Město Hluboká nad Vltavou získalo na tento projekt dotaci ve výši 142 623 Kč z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Státního zemědělského intervenčního fondu z Programu rozvoje venkova ČR. V rámci projektu budou provedeny tyto práce: • odvodnění základů • doplnění žaluzií ve věžičce • oprava vchodových dveří • oprava omítek • zabezpečení vnitřní kaple

Furiantské odpoledne na Hluboké

neděle 17. 6. 2012 od 17 hodin
 nám. ČsLA pod kostelem
 v případě nepříznivého počasí v KC Panorama

K poslechu zahraje Furiantská muzika

Se svým tanečním pásmem vystoupí folklorní soubor Bystřina

Poradatelé: T. Kadlcová a Šinfonie a.s.

Sbor dobrovolných hasičů Purkarec pořádá dne 16. června u příležitosti
oslav 115. výročí založení sboru na místě zvaném Kotočice hasičskou soutěž
 o pohár vodníka Matije Hrouse. Oficiální začátek soutěže ve 13 hodin,
 od 12 hodin probíhá na návsi slavnostní předávání ocenění za práci ve sboru.

Po skončení soutěže budou oslavy pokračovat v Hostinci U Janátů taneční zábavou, hrát bude Netolická pítká.

Plastová školka

Školka na Masarykově ulici vymyslela pro děti a rodiče další »domácí úkol.« Tentokrát je paní učitelka Kostešková oslovila s tím, aby si pohráli s plasty a zkusili z nich něco vytvořit. A nebylo to jen o šikovnosti rukou a dovednostech. Dnes jde spíše o to, jak moc všichni – děti i s pomocí nejvíce – potřebujeme společný kontakt, společné povídání, společné usilování. Vždyť dnes a denně spícháme od dětí do práce, nebo doma koukáme na televizi či do počítače. Společné aktivity už nejsou tak časté, a je to na škodu nám všem. Paní učitelky ze školky o tom ví své, jak moc rády si děti povídají, jaké mají radosti

i smutky a jak je potěšila společná práce s rodiči. Výstava prací na chodbě školky tak už kázala nejen neuvěřitelné nápady – a jakým způsobem je možné využít v šemžný odpad z našich domácností – ale bohužel také naznačuje, jakým množstvím různých druhů odpadu jsme dnes a denně obklopeni.

K vidění tak byla zeměkoule s raketou, různí roboti z plastových lahví, konzerv či jiných piksel, vláček s nákladem, popelářská kuka v už samozřejmě také s výklopnou nádobou (podle předlohy PMH Hluboká), autíčko jak vystažené z filmu KUKI se vrací... a další... a další vynálezy.

Spousta nádherných nápadů a paní učitelka se pak dozvíдалa, kdo, jak a co vyrobil. Děti, sestry, bratřiči, maminky i babičky – jen tatínek nepomáhal, prohlásil prý je den z výtvarníků. Jenže když se ukázalo, že právě tatínek veškerý materiál nanosil – hned se vidělo, že každé ruky je doma zapotřebí.

Malí šikulové si tak názorně předvedli různé druhy odpadu, a jistě budou tušit, kam a do kterého kontejneru patří. A tak y, že nikdy je škoda něco vyhodit a že leccos může ještě posloužit.

Pro radost i pro legraci.

Klub Kašpárek zahájil svoji činnost

Milé maminky a milé dětičky, vítejte v Klubu Kašpárek při MŠ Hluboká nad Vltavou, odloučené pracovišti Masarykova 56.

Chcete se scházet s ostatními dětmi a jejich maminkami a navázat nová přátelství a pomoci dětem seznámit se s prostředím školky a jejich zaměstnanci? Pokud ano, pak vás čekáme každé **úterý dopoledne od 9.00 do 11.15 hod.** Rády poznáme nové aktivní maminky

**Tišíme se na Vás a Vaše děti každé úterý
 MŠ, Masarykova 56**

Básnička pro maminky

Přicházím s příspěvkem »po funuse« – svátek matek už byl.

Leč s ohledem na můj věk (87) než to rozhodnutí napsat vám doputovalo od paty k hlavě – je to solidní fof! Ostatní: našim máám můžeme vinšovat každý den!

*S pozdravem Váš etenáš, bývalý Hlubočák,
 ing. Antonín Zvánovec*

Mámám, maminkám!

Znám bytost nám všem nejbližší
 i Vám je dobře známa,
 jež každou bolest utiší
 a to je máma, máma.

Ta nezná čas a únavu
 a vše je u ní svaté,
 ta nehodí nic za hlavu,
 vždyť taky mámu máte!

Ta každou bolest zašije
 i tu, co ve švech praská
 a u všeho vždy zavěsá
 ta její láska, láska!

Maminky naše nejdražší
 bez vás jsme nic, jsme nuly,
 bez vás vše uschne, neraší,
 i kvítka bez vás bulí.

Dnes pro vás špaček vyzpíval
 to nejkrásnější ráno
 a já mu přitom notoval!
 Buď Bohem požehnáno.

Výroba sopek

V párodopise jsme se začali učit o sopkách.

Abychom se více vžili do di je s opečené činnosti, navrhla nám paní učitelka Dvořáková (využívající párodopisu) vyrobit si menší modely sopek. Ochoťní žáci udi lali doma podle receptu tvarovací hmoty různých barev (k tomu nám pomohla potravinářská barviva). Všichni se na tuto práci velice těšili.

Nastala hodina párodopisu. Nejprve jsme vyšli na školní zahradu a na sopce, kterou vyrobila paní učitelka doma, jsme si předvedli dva pokusy: reakci s ody s octem a Coca-coly s bonbónem Mentos. Reakce obou pokusů byla neuvěřitelná. Ještě společně foto a jde se do práce. Rozdělili jsme se do skupin a začali tvarovat z této naší sopky. Výtvoři jsme nechali zaschnout a při výtvarné výchově je s paní učitelkou Ondráčkovou (využívající výtvarné výchovy) temperovými barvami nabarvili a dodali kolem sopky krajinu. Po několika hodinách skvělé práce se mohla naše díla vystavit u školní jídelny.

Pojďte se podívat a uvidíte, že fantazii se meze nekladou.

Žákyně 9. B Nikola Kubešová a Dominika Nekovářová

DEN ZEMĚ

Dne 22.4. naše modrá planeta Země oslavila svůj svátek. Žáci 8. B si všimli, že v okolí školy Země září mnoha barvami nejrozličnějších odpadků, a tak se rozhodli, že darují Země dárek. V pondělí 23.4. si vzali igelitové pytle, rukavice a s neúnavnou trpělivostí uklízeli okolí školy a přilehlý park. Za tento nápad a hlavní pomoc naší přirody jim patří velký dík. **P. Klomfarová**

Cesta do ráje (a ke zdraví) v RRC Hluboká

»...ukážu ti cestu rájem, pojď a přestať se už bát...« Ne, sugestivní slova a melodie písničky Karla Gotta tady nezní. Je tu tichá tluměná atmosféra, ve které šumí voda, tryskající z reliéfu v šedé oválné prostoru vstupní místnosti. Balneo RRC Hluboká. Místo, z kterého se můžete vydat i do ráje. Nebo k uvolnění mysli i těla, k nápravě bolavých míst i ke zkrášlení, omlazení. To všechno je možné, to všechno umožní masáže, procedury, rituály a zkušené ruce těch, kteří tím balneo částí RRC tvoří. K masáží lákají už jen názvy a charakteristiky z nabídkového menu balnea. Kokosový sen – jemná relaxační masáž kokosovým olejem BIO. Tibetská medová masáž – tradiční masáž medem, odstraňuje toxiny z těla, aktivuje vnitřní orgány. Rituály Thalga a Thera – Rituál snění hového vánku. Rituál Probuzení na zemi. Rituály 4 elementů – Intelekt, Imaginace, Intuice, Inspirace.

Ano, už jen názvy jsou inspirací. Proto se ptáme ředitelky Wellness a fitness RRC Radky Schmiedové: Proč vlastně chodit na masáže?

Protože masáže, procedury a rituály jsou jednou z velmi příjemných cest ke zdraví. I v tom smyslu, že nám poskytnou uvolnění, jsou takovým zastavením v uspěchaném čase. Z odborného pohledu proto, že poskytují

stimulaci unaveným svalům, povzbuzují krevní oběh i funkci lymfatického systému, pomáhají při léčení negativních stavů, jako je stres, bolest hlavy, nespavost nebo problémy s pohybovou soustavou.

Masáže mají významné účinky při léčbě zánní a nemoci kloubů, šlach, zád, při dermatologických problémech a mají i velmi pozitivní vliv na omlazení a celkovou regeneraci organismu.

Spektrum nabídky balnea RRC je sestaveno tak, aby klienti na

základě konzultace s našimi maséry mohli vybírat pro sebe ty nejoptimálnější masáže a procedury, které vyhovují jejich individuálním potřebám. Nabídka balnea je součástí celkové filozofie existence RRC Hluboká – být místem, které poskytuje komplexní služby v oblasti péče o zdraví, kondici, relaxaci a krásu.

O jaké typy masáží mají kli entí nejví tší z újem? V obli bi jsou jak »klasické« masáže, které p omáhají hlavní v lé ebí zad a kloub ů, tak i vodní procedury na bylinné bázi a rituály. A velký zájem je o manuální lymfodrenáže, které mají nejen estetické, ale pøedevším léèebné úèinky.

V èem ú èinky ly mfodrenáž s poèívají? Pro vy svítlení ú èink ů lymfodrenáž je nutno uvést, že v ti le máme lymfatický systém, který je tvoøen lymfatickými cévami a uzlinami. V tomto systému kolu je míza neboli lymfa, která vzniká z mezibuně né tekutiny. Funkcí tohoto systému je filtrace a detoxikace. Souèasný životní styl, ní kdy nevhodná strava, stres, zneèišť ní prostødí a další v livy ovšem zpùsobují, že lymfatický systém nefu nguje sp rávn ě a doc hází k z adržování ly mfy a te dy i nedostateènè detoxikaci organismu. Tím je ohrožen imunitní systém, může b ýt v í tší náchylnost k r ůzným ne mocím ne bo z výšené únavi, dochází k rychlejšímu stárnutí, ochabnutí pokožky. Tyto negativní d ůsledky napravluj e a léèí manuální lymfodrenáž.

Jak manuální lymfodrenáž probíhá?

Jak už je obsaženo v názvu terapie, jde o masáž manuální, tedy pømo rukama masér ů. To je d ůležitè ácí, pro tože ly mfodrenáž m ůže b ýt provedena i p ãstrojem, ale z kušenosti odborníků i názory klient ů potvrzují, že právi manuální masáž je nejúèinní jší, už proto, že masér může vyhledat a stimulovat ta místa na t íle, kde je uvolní ní ly mfy nejpotøební jší. Cítu lidské ruky a z kušenosti maséra se prost ě a ní nejdokonalejší pãstroj nevyrovná. Masáž provádí terapeut v í tšinou na suchou pokožku, dochází tak k v í tšímu tøní a t ěinek se prohlubuje. Díky zmí ní tlaku na k apilární st ěnu a zlep šení v ým ěny lá tek me zi k rví a tkání m ě je uvolňována ly mfa, stimulován m íz ní systém. Masáž má ní kolik fází, b ěhem kterých jsou postupní masírovány r ůzné èásti t ěla, vždy tak, aby uvolní ní lymfatického systému bylo opravdu úèinnè. Jde o terapii, pøi které nelze spí chat, manuální masáž trvá zhruba hodinu a je optimální, když jsou masáže opakovány v urèitých èasových intervalech. Záleží na tom, jaká je indikace pro masáž, opakování je dáno tím, jestli má masáž mít spíše preventivní úèinek, nebo už má léèit ní jaký zdravotní nebo estetický problém.

Na jaké problémy tedy lymfodrenáž k onkrèetní p ůsobí? Ma nuální lymfodrenáže zvyšují obranyschopnost organismu – imunitu, detoxikaci organismu, jsou terapií, využívanou proti migrénám, které mohou b ýt vyvolány tlakem nahromadí né ly mfy. Velmi ú èinná je m anuální lymfodrenáž proti otok ům – uvolňuje tkáňové napi tí a zbavuje bolesti pøi otoku nap a dol ní k onèetiny osob s vysokým zatížením no hou, pozitivní vliv má také na celulitidu a zlepšení vzhledu pleti.

Z uvedených informací vyplývá, že manuální lymfodrenáž je skuteèní metodou léèebnou a úèinnou. Urèit ě ji ale nem ůže provád ět každý?

Manuální lymfodrenáž jenatolik speciální metodou, že ji opravdu mohou provád ět zkušení profesionáløvé, maséři, kteøí absolvovali teoretickou a praktickou pãpravu a jsou akreditováni. Považuji za velmi pozitivní, že právi naši maséři v balneo provozu RRC Hluboká m ěli možnost získat nejlepší zkušenosti a dovednosti u renomovaných odborníků a jsou k provád ění m anuálních ly mfodrenáží pl ní a kreditováni – obdr želi akreditaci Ministerstva zdravotnictví ÈR.

A akreditaci pro cesty do ráje jste získali také?

Na *Cestu do ráje*, která je nejaktuální jší v naší nabídce, jsme akreditaci nepotøebovali. A ani naši klienti k ní nebudou potøebovat cestovní pas nebo kufry. Budou potøebovat jen touhu po novém zážitku. Cesta do ráje je speciální kombinací masáží a rituál ů, inspirovaných Polynésií. Cesta do ráje pøedstavuje p omyslnou cestu po polynéských ostrovech, ka ždý z rituál ů symbolizuje jeden z ostrov ů, na kterých vaše pokožka, smysly a celé t ělo pr ožijí nezapomenutelné okamžiky – a š už p ã m asáží Polynéským posvátným olejem, nebo p ã koupeli v š umivé lagun ě – zklidňujícím moøském komplexu s mikroasou Dunaliella a Spirulina, bílou vodní lilií, esenciálními citrusovými oleji, nebo v jemném peelingovém bílém písku ostro va Bora Bora a dalších ex otických relaxaèních zážitcích. Je m ě po š ením prostøednictvím našeho rozhovoru k t ěmto zážitk ům pozvat všechny, kteøí cht ějí poznat a prožít výjimeènè zastavení v èase...

Radko, ãiujeme za pozvání a za rozhovor. Lucie Buriano v á
<http://www.rrc-hluboka.com/spa-wellness/balneo-beauty>

LETNÍ KONTROLA před dovolenou
Připraven ke startu a dlouhé jízdě.

za 1 199 Kč
včetně DPH!

- Vizuální kontrola vozu
- Čištění a servis klimatizace
- **10% SLEVA** na kabinový filtr

Připravení akcí 1.6. – 31.8. 2012

acr.auto | www.acrauto.cz | Č. Budějovice | Nemanická 1 | Tábor | Kpt. Jaroše 358

Bim bam a tik šak z vi že kostela

Ěas a potřeba jeho měření provází lidi odpradáva. Už nám nestačí slyšet, že právě odbilo poledne a vešer zazvoní klekáni, život si ní kdy odmíoujeme nejen na minuty, ale i na vteřiny. A i když by se mohlo zdát, že hodina dnes už je mnohem kratší než bývala (tehdy jsme tak nechvátali...) u pana hodináře Pavla Kapplera z Chýnova jsme se dozvi di li, že hodina zůstává hodinou, dokud astronomické zákony budou platit. On by o tom mli ní co vi di t, nebož jeho poní mělé jméno a pátrání jeho bratrance v rodokmenech rodu napovídá i pábuznost s astronomem Johannešem Keplerem. Pan Kappler opravil a renovoval vi žní hodiny z kostela sv. Jana Nepomuckého, takže nám opi t odmíoují ěas. Opravovat hodiny není úplni jednoduché, myslím si, protože když mi syn naposledy »opravil« můj oblíbený mechanický budík z Ikea, vrátil mi ho jako chraštítko – po marném boji to vzdal a všechny součástky volní nasypal zpátky do budíku. To se panu Kapplerovi nestává, nebož vystudoval jak strojařinu, tak na hodináře a navíc má zlaté ěeské ručičky – byš má zřejmě toho Keplera v genech.

Myslíte, že máme v ěechách dostatek takových hodinářů, kteří zvládnou opravit vi žní hodiny? Myslím, že máme, ale najdeme je spíš na Moravi. Tam se vyrábily vi žní hodiny ve Vyškoví, a proto bylo kolem i víc specialistů na ní orientovaných. Firma sice pokračuje, ale zřejmě z té původní odešli lidé, kteří ěemeslo znali a založili si své vlastní firmy. Tady v Jižních ěechách nás ale moc není. Ale jak to bude do budoucna, nevím, je to jako u jiných ěemesel. Konec hodinářův ěechách. Uěilišti pro hodináře bylo v Polné u Jihlavy, dnes je údajni ještě ve Šternberku a v Jihlavi. V Polné obor museli zavřít kvůli nedostatku zájemců.

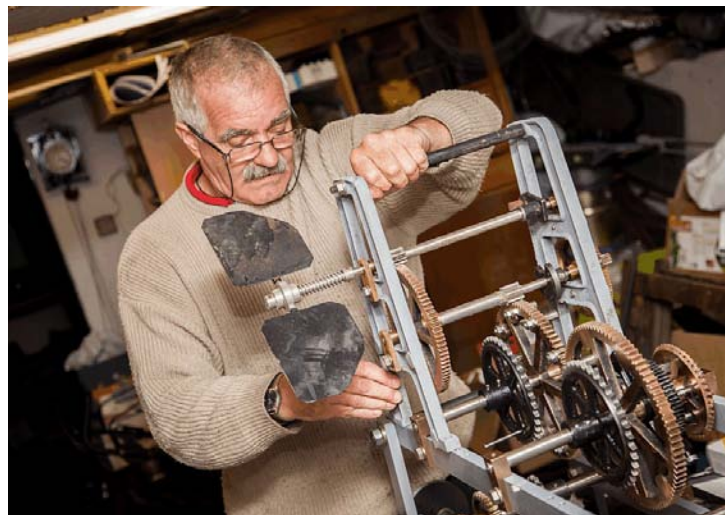
Jak jste se k ěemeslu dostal? A opravujete jenom vi žní hodiny? Je asi trochu rozdíl mezi hodinami náramkovými a vi žními.

Já se v i tšinou v i nuji starožitným sto lím, stojácím nebo násti nným hodinám a také ti m vi žním. Ěemeslo jsem zdi díl po tátovi. Když uměl, zůstala po ní m dílnička, vi noval se hodinářni malých a stolních hodin jako koničku. Bylo mi líto jeho vercajk vyhodit, na prodej to je bezcenné, ale když to zůstane pohromadi, dá se s tím dobře pracovat. Tak jsem se taky začal hodinami zabývat, pak jsem to di lal jako konička, a v roce 87 jsem se pahlásil jako dávno d ospi lý do u ěilišti a d álkoví jsem vystudoval. Tei už se v i nuji jenom hodinářství.

Opravit mohu téměř všechno, i náramkové hodinky, i budíky spravím, ale t ěba n a P rimky js em vš echny ná hradní díly od prodal j ednomu zájemci. Na malé hodinky je problém si vyrobit náhradní díl, je to moc malinké a nemám na to náadi, na velké si vyrobím cokoli. Takže se spíš orientuji na vi tší hodiny. Jinak princip oprav všech hodin i hodin je v zásadi stejný, princip rozložení kol v základních deskách, ta matematika je stejná.

Já mám krásné stojací hodiny po babičce, moc pée jim neví nujeme. Co v lastní hodin y potřebují? P otřebují vy ěistit, t o v prv ní řadi, hodinářská moudrá kniha áká, že hodiny by se mly jednou za p it let vyěistit, protože hodinářské oleje na mosazi degradují. To znamená, že ztrácejí schopnost mazat, mli ní se na jakousi kapalinu, která s sebou unáší prach a tím se mli ní na ja kousi brus nou pa stu, k terá ho dinový s troj poškozuj e. Což semůže projevit vyděnými ěepy, poškozením ložísek. Já ákám, že staě jednou za de set let, protože staré stroje mají k valitní materiál a tam poškození není až tak citelné a domácnosti dnes nejsou tak prašné. U hodin je oprot i j iným s trojům výhoda, že js ou to tzv. pomalobížné stroje, že se to pomalouěku otáěi, prosti tam není takový fofr jako v jiných strojích. Ale všechno chce své. Když n evyěistíte a nezkontrolujete ěas od ěasu ložíška, vymlájej se do oválů, kam je tlaěi ěep, proto se musí stáhnout takovými speciálními nástroji zase na kulaté otáčení. Tak é ěepy s e mo hou v l ožisku vyd ět. Pak už t jsou ti žší poškození, která se špatni opravují, vi tšinou se musí starý ěep uáznout, udi lat a znovu vsadit nový ěep a když jsou součástky hodni malé, tak už se to špatni na vauje. I když e xistují speciální laserové mašinky, se kterými to jde lépe.

A jakou péei potřebují hodiny na na ši kostelní vi ži, až je oprá víte? Musejí se natahovat denní? Na Hluboké máte vyškovský stroj, to jsou ní jaká 70. léta m inulého století, takže »historicky« nejsou zatím nijak cenné. K valitní a dob ě udi lané jsou. P ædchůdcem t i chto hodin byl zřejmě původní kovaný stroj, ještě je na Hluboké bezpeěni uložený. Na vi ži zůstaly původní ručkové rozvody, s malým pævodem 1:12 na rozvod minut a hodin. Já udi lám nové rozvody, protože s ti m původními už by to nebylo pæsné. Původní rafiky di lané ke kovanému stroji zůstanou. Ten původní hodinový stroj tipuji na p ælom 18. – 19. století. Aby se hodiny ne musely c hodit natahovat, pr oto s e v dneš ní dob i z aveďl elektronický systém. Őidící elektronika dává hodinovému stroji každou minutu im puls. Hlubocké hodiny jsou ale mechanické a natahují se samoěinni na mechanický popud každou hodinu. P ůjdou, dokud p ůjde

proud, protože se stále dotahují. Na Hluboké je extrémni velká výhoda to, že je pod hodinami velká prostora, takže mají dlouhé ěti zy a je tam tedy ěasová rezerva zřejmě 16 – 20 hodin, možná celý den. ěili kdyby vypadl proud, hodiny ještě celý den p ůjdou, dokud nesjede závaží dol ů – pak by se zastavily. Když se pustí proud d ěve, než závaží sjede úplni dol ů, závaží se opi t natáhnou a ž ádný problém nevznikne. Jinak by musel ní kdo dojít pohnout kyvadlem, aby se rozešly a seádit správný ěas. Takže hodiny vlastní nikoho nepotřebují, pokud vše funguje, dotáhnou se samy. Krátký výpadek proudu nemá vliv na to, že by se zpozdlily, p ůjdou p æsní dál.

Vy jste si náš hodinový stroj odvezl dom ů a pracujete na n ěm docela dlouho. Mli j sem termín do kon ce kv ětna, t ě t ýdny v i tšinou op rava zabere, ní kdy i t ě mli sice. To záleží na složitosti stroje, jeho opotřebení nebo poškození a také na požadavcích investora. Neěti žší je veškeré ěisti ní součásti stroje, lakovat, barvit, lešt it ěepy nebo opravovat ložíška. Fyzicky zvládam sundání stroje s pomocníkem, dáv jsem to di lál sám. Nejhorší je, že v tom nepořádku na vi ži – ve vi tšini je spousta prachu, špíny, holub ů a holubího trusu – musíte stroj rozebrat, sundat, snést dol ů. To až tak nevaďi, je to špinavé tak jako tak. Ale pak zase nahoru po kouskách nanosíte a dáváte dohromady peěliv i vyěisti ný stroj. V tom prašném prostředí staěi, že zamrkáte oěima a už se práší! Jsou to obrovské prostory, p ůda nad lodí kostela a holubi... samotný prostor pro hodiny je na Hluboké menší – asi 4x4 metry. Je to tak na všech p ůdách kostel ů – staěi rozbité okénko nebo taška a holubi si najdou díru a už se zabydlí. A oni se tam vi tšinou plácají, málokdy zažiju, že by vylitli, když se je snažim vyhnat, bui nenajdou v té panice otvor, nevím, možná to v klidu zvládají líp.

A vy své vi žní hodiny, které máte v péei, kontrolujete i v průběhu roku? Který h odinový stroj vás n í jak oslovil, který je nejhezěi ne bo nejzajímavější? Hodiny v e své péei ob jížďim, je dnou za dva mli sice kontroluji, vyěistim, namažu. Na ěervené Lhoti je stroj Ludvika Hainze, ten natahují jednou za t ě dny, je tam ětvršový stroj (bimbá p ůlovou a dv i ětvrtky). V ěemovicích mají p ůlový stroj. Hodiny v Táboě na Muzeu, velký kovaný stroj. Krásné jsou stroje Karla Adamce z ěáslavi. Anebo ní meckého hodináře Fridricha We ule, k teré j sem di lal pr o k osten na Dobré Vod i v ěeských Budi jovic.

Hodiny na k ostele na Dobré Vod i v No vohradských h orách také potřebovaly opravu. Hloupý důvod: na hodiny dali plastový ciferník

a p evni ho p ánytovali k e kovové konstrukci. Samoz æjmi p last má ni kolikrát v í tší tepelno u roztažno st, je èerný, a k dyž na n í j z asvíti sluníèko, ro ztáhne se. A když nem ůže, p raskne. V ypadla j im ètvrtka ciferníku i s èislicemi, tak jsem musel doplnit zbytek. Nejstarší hodiny jsem di lal ve ví ži zámku v Dačicích, ty budou mít p áští rok 300 let, tak doufám, že v Dačicích bude trachtace – ten stroj po ád chodí, udi lal dobrou službu.

Je úžasné, jak dlouho mohou hodiny fungovat, 300 let – to jsou skoro nesmrtelné... Pokud nejsou dynamicky namáhané, tak je hodinový stroj jakoby nesmrtelný, ale z praxe vím, že po ti ch letech je železo už velice k èhké, jeho mezikrystalická struktura, vlastnosti, se m ní. Je to kované, zhutní né n í jakým proc esem, a to s sebou ne se do budouc na stopy obmí ny. Dokud to stojí a nehýbe se s tím, tak to funguje. Ale všechno se dá spravit, zavařit, p æbrousit, udi lá se patina, skoro nepoznáte, kde je to spravované. Dáv se tím tak nezabývali, prasklinu zavařli a nechali tam tu housenku svaru vidí t. My se dokonce ušli, že u historických ví cí by m ílo být p æznáno, kde se opravoval èi nahrazoval materiál. Památková pravidla jsou pro tyhle záležitosti upravena, co bylo nahrazováno – to už není ori gínál. Z ur èitého pohledu je to dobré, ale to se týká opravdu historických ví cí.

Dneska už le ckdo náramkové hodinky nenosí, nebo naopak kvalitní hodinky používáme t èmíø jako šperk nebo módní doplní k.

Myslím, že hodní lidí se náramkových hodinek nevzdalo. Já už v 70. letech ákal, že digitálky nemají budoucnost. Jsme zvyklí vidí t a p ædstat si èasový úsek, který nám zbývá – když máte schůzku v jedenáct, jedním pohledem na hodinky zjistíte, že je to za 17 minut, kdežto u digitálek to musíte dopoítávat. Podle mní se to æosví d èilo. Samoz æjmi ten princip uvnitř krystal a p æsné m íoení, ano, èas je p æsný, ovládaný na dálku. Ale ciferník klasický.

A z hle díka úc ty ke starým krásným technickým výtvorům našich p ædků, hodinám na ví žích kostelů, radnic a bohatých m íšanských domů, které vždy krom èasu ukazovaly, že obec prosperuje – m íly bychom ví žní hodiny ochra òovat i nad ále. S talo se m í, že m í jeden církevní ho dnostá èkl, jak tak ob èas poptá vám, jestli ne chtí jí zadat zakázku – když vidím, že hodiny na kostele nejdou – že je nepot æbuje, prý má mobil. To m í p ášlo hodní smutné. Myslím, že by to m ílo být prvo èadým úkolem správce kostela, protože ví žní hodiny, to je dominanta m ísta, k terá je vidí telná ze všech stran a ješ tí dáv než t æba k ášna, námi stí a podobní. Nejde o to, jestli to dneska lidé pot æbují, dnes už nekoukají z polí, jestli už bije poledne, ale je to důkaz kultury toho místa a p æce jen hezká jistota, když zvednete o èi a víte, jaký je èas.

A myslím, že ví žních hodin máme po žehnání ? Rád bych udi lal seznam ví žních hodin v Jižních Èechách, ale vyžaduje to spoustu èasu a také pení z. Ni jaké dotace jenom na ví žní hodiny nejsou, bývají považovány vždy za sou èást kostela nebo stavby, kde se nacházejí, i když to tak být nemusí.

Podléhají památkové péči? To je ten problém. T èmíø žádný hodinový stroj n espadá pod ochranu pam átek, ale ú ædníci si to tak v í tšinou vysví tlují, že když jsou v budovi, která je památkovi chrání ná, spadají do ochrany i hodiny – a požadují licencovaného hodiná æe pro památkovi chrání né objekty. Pokud js ou to opra vdu s taré hodiny, ne ní to samoz æjmi na š kodu, j en to vy jde dr áž, d ílají se ta m pr ůzkumy materiálu, barevností, laborato æe a podobní. Jenže ono to ví tšinou bývá tak, že tam staré původní hodiny už dávno nejsou, èasto bývají mnohem mladší než původní stavba.

Našel jste v rámci oprav n íco zajímavého, n í jaký poklad? Ví tšinou nacházím signatury, tedy podpisy hodiná òup æede mnou, na n í kterých t æba 15 datumů, kdy byly opravovány. Bývá tam monogram a datum. Jeden hezký vepsaný citát jsem našel a mám ho ve sbírce, je na hodinách, co má starosta v Pacoví, a tam je vyraženo: *Omne mors aequat. Smrt všechno vyroší.* Což s pojmem èasu opravdu koresponduje.

O hodinách, kdo je vyrobil, nebo p ædchůdcích hodiná òích, kte á je opravovali, se tedy dozvídám z tabulek se signaturou nebo datací. Takže takhle můžete najít jakoby vzkaz èi podpis svých p ædchůdců. Já si di lám na malé stolní hodiny také svoji tajnou zna èku, proto, abych ví di l, kdyby se m í znovu dostaly do ru ky, že už jsem na nich pracoval. U ve lkých ví žních hodin je to vždy protokolární p ædáváné, takže archivované, a na moderní s troje nepovažuji za nutné s e podepisovat. N í kdy js ou na hodinách různé anomálie, které možná vznikly nedorozumí mím.

V Jindá chovi Hradci jsem di lal hodiny signované jako Biswagner – to byl slavný pražský hodiná ò jmenoval se ale Biswanger, p ædpokládáme, že je to nasignat u æ špatní napsané, že to je takový modrý mauritius mezi hodinami. Ono od n í j tolik hodin tady v Èechách zase nebylo a shoda jmen by byla zvláštní náhoda. M íla je komtesa Laturová z Radenína, byly uloženy na Èervené Lhoti a potom se v rámci restituce rodiní vracely.

To je naše èeská specialita, že si sou èástky vyrobíte na koleni ? Jak to di lají j inde? T am dostan ou náhradní díly koupit. Jezdil jsem za kamarádem do N í mecka, on sbí ral hod iny, ob jízdi li jsme h odiná æe, koukali jsme, jak restaurují staré hodiny, a to jsou hodiná òi, co chodí v obleku, kra vatí a bílí è košili, ne dovedu si p ædstat, že by s táli u soustruhu. Ale možná na tu š pinaví jší práci mají di lníka. Náhradní díly se v í tšinou dos tanou, n í mecký P f orzheim (m ísto pros lulé v ýrobou hodinek a š perků), ti vám dodají p æsní ciferník podle originálu, jaký pot æbujete.

Takový èiselník na náramkové hodinky stával 100 marek, to, co by tady m ílo být za desetikoruny, udi lají vám všechno. Oni na to mají peníze, aby si náhradní díly nakoupili, my ne, tak jsme se to museli nau èit udi lat sami. Ni kdy je to tí žké, opravovat staré ví cí, já t æba musím vyfrézovat h ádel, najít mosaz, udi lat kole èko. Musíte si dát k sobi ta dvi kole èka a vyzkoušet, zda zuby jdou správní do zábi ru, nikde to nedrhne. Ten èas vám nikdo nezaplátí. Já už to tak neberu, jsem p æd duchodem – sta á Židé ákali: i ztráta je k æešt – zas to kompenzujete ní kde jinde. Když k vám pøjde babí èka s budíkem, který dostala k dvacátým narozeninám – no, nespravte jí to, že jo... Nemůžu jí áct, babi jdi te a kupte si digitální budík a tenhle zahoí te. Tihle staroušci mají velký citový vztah k tí mto ví cem a já to respektuji.

Ale zas pr oti hodiná òím nára mkových ho dinek m áte vý hodu, že nemusíte používat lupu. Musím, malé detaily jinak neuvidíte. Na ví žní zrovna ne, ale tyhle stojací a podobní, to byste koukali, jaké jsou tam tí tlné sou èástky. O èi se unavují, už je nemám nejmladší, já už si po ádil lupu na obi o èi.

Na správk u musíte znát jednotlivé postupy a finesy, není dobré, když si doma babí èka složitě hodiny, že je pak zase složité. Musíte to æemeslo

umit. Tak ky jsem nevídil spoustu víc, dokud jsem se nevyužil, co se čím dále a jak se to dila. Všechno chce své.

Můj otec mého syna, když byl malý klouček a chodil za ním do dílny, vždycky píknihnal, když mu vzal třeba budík do ruky, že to není hračka na hraní.

Náš foto graf Honza Pírgl po dotýká, že ve Švýcarsku viděl v hodinářství pracovat na malých hodinách tištěné velikosti zřejmí mistr s u ně. Promítali si na stěně malý strojek ve zvláštní velikosti jako velké hodiny s velkými kolečky.

A atom pracovali s mikropinzetami. No praví, vy to sice vidíte všichni, ale do toho s trojkou tou malíčkou pinzetou sáhnout stejně musíte. Jako instruktáž je to už asné, když potřebujete u hodin

seznámit s detailem, se kterým mají pracovat a v malém to neuvidí, líp ukážete poškozené místo. Ale pak už se vám nesmí tást ruka, nebo si ji musíte opět a opravit to v malém mišitku.

A vy máte pokračovatele? Syn pracuje v Praze v hodinářském servisu a vínuje se i opravám – jako koníčkem. Takže pokračuje v tradici. Začalo to tedy tatínkem, když já byl dítě, tak nám táta dával čistit hodinové strojky v benzínu, dal nám šti teček a pucovali jsme a dostali 10 korun. Ale to nebylo učení, žádný výklad nám k tomu nedal a mi to tehdy moc nebavilo. Když ž tak vezmu, já k tomu nakonec přišel jak s lepý k houslím a jen díky manuální zručnosti jsem mohl pokračovat. To se nechválím, ale tak to je, musíte mít cit a nějaké předpoklady a výhoda je, že umím vyřešit technické problémy.

Dneska je řemeslo bohužel upozadí, děti jdou s prázdnými hlavami do života, i když mají titul. Ale ani v učilištích nás nenaučili dílat staré věci, staré mechanismy jsou matematicky sice stejné, ale musíte si všimnout podrobností nahledat v knížkách. Taký musím do knížek, nemám všechno v hlavě. Když vím, kde to najít, tak je to legrace, nemusím si vzorec na výpočty pamatovat. Nakoupil jsem si i nějaké knihy, mám plány, jak si udlat děvíné hodiny... u nás je literatury kolem hodin zoufale málo, ještě tak katalogy s popisem hodin. Někdy si musím udlat třeba na zkoušku funkce součástky z hliníku a pak teprve ze železa, jen abych vyzkoušel, jestli to půjde. Tak teď dilaťm taky dvě stě let staré hodiny.

■ ■ K onežení v díle vidíme rozebraný hluboký hodi nový s troj. Součástky vypadají jako nové, vyleštěné, lesklé ozubená kolečka, ni která ze železa, jiná z mosazi. Vždycky prý byl v ní nec mosazný a pastorek železný. Z jednoho prostého důvodu. Tohle kolo se otočí za hodinu jednou a pastorek 20x. Ěli opotřebení je různé. Bronz a mosaz jsou samomazné. Soukolí ozubení se nikdy nemaže, je n v rychlých strojích. Převodovku v autě musíte mít v olejové lázni, tady je to nasucho, tady se vše promazává tou jednou samomaznou složkou. Je tady kolik, který jednoduchým páčkovým mechanismem spustí jednou za hodinu natahování.

Vidíme i jakési lopatky, které pohlcují trochu kinetické energie. Když hodiny odbijí, tak se protočí dozadu – to je takové to: ... *A v hodinách hrklo!* Fyzikální finta se našla i na amokompenzačním kyvadle – je doplněné válečky, které vyvažují tíži, aby se hodiny nepřecházely, ani neopožovaly. Nakyvadle záleží přesnost hodin. Všechno je jednoduché – jenom na to pójít. Ještě potkáváme u zdi opěnou spoustu hlubokých rafík – jsou na těch hlubokých ciferníky. Hluboké ciferníky jsou prý sice prorezné, zdevastované, ale snad ještě chvíli vydrží. Ručkové převodovky se dilať do stroje nové a tady jsou ty původní, které ještě patály ke starým původním hodinám. Jednoduchý převod 1:4 a 1:3 je dohromady 1:12. Proti to je řemeslo, kde je matematika důležitá. Prý to jsou jednoduché kupecké počty, miní hodinář Pavel Kappler. No, nevím...

A tikají naše hluboké hodiny? Tikají všechny mechanické hodiny, ano, takže i hluboké budou zase tikat. Byl jsem teď na zámku v Herálci, tam mají krásné věžní hodiny od Adamce z Ěslavi, a museli je zastavit, protože pod nimi pronajímali apartmány – a lidi to prý rušilo. Jsou dvě možnosti, jak tikot ztišit, ale to už je zásah do toho stroje a já to nemám rád. V Budičovicích v nemocnici na věži té nejstarší budovy jsou také hodiny, krásný Hainzův stroj a tam je to také přeláno na elektroniku s podružným strojkem, aby nerušily.

Dáte nám nějaký tip navštívit za hodinami? Inženýr Král ze Sobi slavi město zve na setkání hodinářů a fandů – vytvořil v Sobi slavi na věži minimuzeum, hodinové stroje, torza a fragmenty hodinových strojů. Také mu občas něco posílám, je dobré, když se tak dá něco zachránit.

V Táboře, v bývalé Tabákové továrně, kde dnes je úřad práce město Tábor, tam když vyjedete do třetího patra, jsou tam hodiny za s klem. Restauroval jsem je někdy v roce 95, a to je krásný kousek! Daly se opravit a uvést do provozu, stroj nádherný, oni si ti staří mistři potrpěli na detail, gravírovali kov, i tu obyčejnou pašroubovanou matku si vylepšili. Mili na to víc času a trpělivosti, dneska je to jinak.

Úžasný je depozitář Muzea hlavního města Prahy na Florenci, to si nedovedete představit, co tam mají za stroje, krásné hodiny, lunární mechanismy, zvonkohry, stolní hodiny vykládané želvovinou. Nevím, jestli bych si tam na nějaké zvláštnosti troufl s opravou, tam do toho musíte chvíli koukat a studovat všechny ty mechanismy, převody, jak na sebe navazují.

Právě proto, že všichni lidé obecně nemá přístup tam, kde by hodiny potkali – je dobré, když si mohou prohlédnout vystavený stroj, aby si pod pojmem věžní hodiny nepředstavovali jen ten ciferník. Samotné hodiny jsou i když třeba patra pod ním. Už jsem tam někdy nabízel přehlednět třeba webkamerkou, kde na veřejném místě přehlednět lidem pohyb místního hodinového stroje – dobrý nápad, věc, kterou normální nevidíte, a když se trefíte do okamžiku, kdy se přelápi bítí hodin, je to zajímavé a hezké...

Pane Kapplere, a jak je to s tím vaším jménem? Patáte k rodu Kapplerů nebo Keplerů? No, zřejmě by na tom něco mohlo být, podle toho, jak se můj bratranec snažil hledat v našem rodokmenu. Půlka našeho rodu má jedno a druhá dvě. Myslil jsem, že za to můžou protektorátní úředníci, ale zjistil jsem, že je to meziválečný problém. S dvěma p je typicky německy, s jedním český. Takže zřejmě nějaký úředník zapracoval – moji rodiče mají v rodném listě červeně poškrtáno a jméno Kappler opraveno na Kappler se dvěma p – a já už mám dvě regulérní. Zatímco můj bratranec má jen jedno. Takže naše rodina je takhle úřednický rozdíl na dvě úplné cizí věci. Bratranec sestavuje rodokmen, nemůže se prokousat chybičkami dvěma sty lety, takže uvidíme, možná se dočkáme překvapení. Bylo by to hezké, kdyby to byla pravda a dala se prokázat.

A kdo se tady u vás v Chýnovi stará o hodiny ve věži kostela?

Já. Natahovat hodiny každý den, to je strašná služba. Já tady v Chýnovi natahoval ob den a na konec jsem to vyřešil přidáním k ladek do kladkostroje a teď natahuji jednou za pět a půl dne. To už je lepší. Je to služba, která je zajímavá týden. Přes šedesát hodin nahoru, stejný tak dolů, a musíte tam jít v nějakou určitou dobu, takže to musíte mít pod kůží a nezapomenout!

Jen je stlí nám vy hodinářé ten čas nezrychlujete! Já bych ho radši zpomalil, kdyby to šlo, ale sluníčko asi nepřemluvíme... (Foto: Jan Pírgl)

Poznámky pod čarou:

■ **Johannes Kepler** (27. prosince 1571 – 15. listopadu 1630) byl německý matematik, astrolog a astronom. Především ve starší české literatuře se používá i počeštěná forma jeho křestního jména (Jan Kepler). Někdy let působil v Praze na dvoře císaře Rudolfa II. V Praze také formuloval dva ze tří Keplerových zákonů. V roce 1600 přišel Kepler do Prahy.

V roce 1612 odešel Kepler do Lince a později v roce 1626 do Ulmu.

■ www.veznihodiny.cz

■ www.muzeumhodin.info – věžní muzejíčko sobě slav

■ Největší věžní hodiny v Evropě jsou na kostele svatého Petra v centru Curychu. Průměr ciferníku je 8,64 metru.

■ Z historie věžních hodin

Potřeba měření času je stará jako celý kulturní vývoj lidstva. Mechanické časomírné přístroje, jak jsou známy dnes, začaly svůj zpočátku pomalý vývoj s naději někdy na počátku druhé poloviny třetího století objevem hodin kolečkových, vzniklých zřejmě použitím součástí z hodin vodních, které odmítly čas odtékáním vody z nádoby. První hodiny věžní se objevují již na sklonku 13. století, skutečné rozšíření výroby mechanických hodin nastalo však až v 17. století po vynálezu a užití kyvadla jako jednoduchého principu, umožňujícího dosáhnout přesnějších hodinového stroje. Rozšíření výroby hodin a jejich další vývoj pak ovlivnil vývoj techniky v úbec. Byli to hodináři, kteří v analýze technologie obrábění a také pro svoje přeměněné s pojetím s exaktními vědami – matematikou, fyzikou a astronomií bylo hodinářství v každé

dobí æmeslem špièkovým. Pæsné miøení æasu bylo dùležitè pro mnoho rozvíjejících se oborù lidské èinnosti. Pæsný æas potøebovali moøeplavci pro pæsné urøení polohy (a dostali jej v podobì námoøního chronometru již ve 2. polovinì 18. století), astronomická miøení pak bez pæsného æasu nebyla vùbec možná. Hodiny v rùzných provedeníích byly vùdy chloubou majitele jako výtvar soudobé špièkové techniky a umìleckého æemesla. Byly pædmi tem z ájmu pa novníkù a ins titucí v ysoko v e spoleènosti postavených. Tak se dostaly hodiny i na architekturu kromì praktického úøelu zøejmì také jako výraz spoleèenské prestiže.

Zhotovování hodin v ižních bylo v dky v elmi specif ickou od noží hodináského æemesla. V do bách renesance a baroku bylo zá kladem tohoto æemesla kováské umìní. Hodinové stroje zti chto dob pocházející jsou velmi èasto obdivuhodným kováským dílem nejen pro krásu detailù, ale i pro pæsnost zpracování již pøi kování jednotlivých souèástí stroje.

Když v roce 1656 vynalezl a nechal postavit první kyvadlové hodiny holandský astronom a matematik Christiaan Huygens – inspirován snad podobnými pokusy Leonarda a Galileiho, vývoj hodin se velmi urychlil. Byl m otivován úsil ím o do sazení stále v i tší p æsnosti je jich c hodu. Použitím kyvadla se pæsnost chodu hodin skokem zmi nila a zhotovení kyvadlových hodin nebylo pøtom o nic složitìjší než stavba do té doby bižních hodin lihýových. Hodiny, které jako regulátor chodu požívaly pæd vynálezem kyvadla lihýø – jednoduché setrvaèky, byly tak nepæsné, že chod hodin kolísal v rozmezí ni kolika desítek minut za den. U hodin kyvadlových denní chyba klesla na ni kolik sekund.

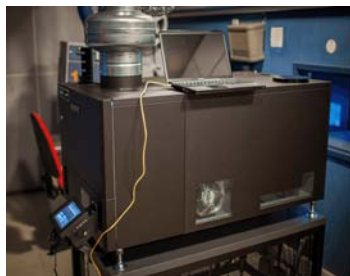
Zájem stavitelù hodin se po vynálezu k yvadla soustødìl na krokový mechanismus, který fungení propojuje vlastní hodinový stroj (soukolí otáèející ruèkami c iferníků díky tahu zá važí) s kyva dlem k ývajícím s matematickou pæsností v závislosti na jeho délce – vzdálenosti ti žiští od bodu zá vi su. Rychlost otáèení ruèek na cifernících je t ak mechanicky závislá na kývání kyvadla, které pøi každém kyvu prostøednictvím kotvy uvolòuje s charakteristickým tikáním pootáèení krokového kola. Kyvadlo pøtom s ouèasnì dos tává od s troje malý im puls, a by s e jeho k ývání nezastavilo.

Aby šly hodiny pæsnì, musí kyvadlo hodin kývat správnou rychlostí – se správnou a pøedevším stále stejnou dobou jednotlivých kyvù. Vývoj konstrukce hodin v ižních probíhal soubìžnì s vývojem hodin

pæenosných, které však místo kyvadla používaly setrvaèku pátahovanou do ne utrálí polohy pruž ným k ovovým v lásce na místo z emskou gravitací jako u kyvadla. V ižní hodiny byly na kostelní v iže a ra zámecké nebo radnièní budovy um íššovány z n i kolika d ùvodù. Zd ùrazòovaly význam s tavby, k teré by ly s ouèástí, by ly je jí dekorací i fungení dominantou – ciferníky hodin spoleènì s odbíjením æasového signálu na zvony nebo cimbály takovou architekturu významnì ožívaly. Pøedevším však m i ly v ižní hodiny f unkcí pra ktickou. Jako hodiny ur èené pro veejnost byly èasto ve své době jediným zdrojem informace o relativní pæsném æase pro c elé okolí – k romì hodin s luneních, které v š ak neukazovaly æas stále. Ciferníky hodin byly na v ižích viditelné èasto z velké dálky a ta ké úderý pa lièk d o zv onù nebo cim bálù by ly pravdì podobnì slyšitelnìjší než dnes, protože hladina hlukového pozadí na ulicích i v dom ácnostech byla te hdy niž ší. Proto t aké hodiny na kostelních v ižích jako svi tskou záležitost velmi èasto financovala obec, a to nejen jejich zázení, ale i obslu hu, údr žbu a ve škeré opravy. Na mnoha v ižních hodinových strojích lze nalézt nápisy dos v i ðející, že hodiny byly zázeny »nákladem místních obèanù.«

V dobách p æed vy nálezem ky vadla, kd y byly v ižní h odiny vel mi nepæsné, bývala na každém ciferníku pouze jedna velká ruèka ukazující pøibližnou hod inu. Min uty nem i lo smysl tehdy na v ižních ho dinách vùbec ukaz ovat. Poté, co s po užitím kyvadla pæsnost ho din vzrostla, pøbyl na v elkém c iferníku je štì vnit æní c iferník m inutový a m alá minutová ruèka, která obíha la po t omto ciferníku oz naèeném I - IIII jednou za hodinu. Ciferníky takto èlenìné se zvláštì na mnoha zámcích dochovaly dodnes. V ižní h odinové st roje se v omezen ém množství vyrábìjí dodnes. Pomineme-li elektronické systémy, které se pùvodním v ižním hodinám v nièem nepodobají, souèasnè mechanické v ižní hodiny se od t i ch, které byly vyrábì ny pæd sto lety, v principu pøliší neliší. Nejv i tší zmi nou je jejich elektrický pohon, èasto také absence kyvadla nahrazeného elek trickým vy pouštìním soukolí stroje. Staré v ižní hodinové stroje, pok ud js ou pe èlivì z restaurovány a v ybaveny automatickými elektrickými obslužnými systémy, se sou èasným hodinovým strojùm technickými parametry zcela vyrovnají, robustností a spolehlivostí je v i tšinou i pædèí. S krásou a vznešeností starožitného hodinového stroje však stroje moderní vùbec srovnávat nelze.

Panorama se digitalizovala

Krev, pot a slz y stála mnohá malá m i sta digitalizace kin. Mnohá o svá kina pøišla... Hluboká mezi ni naši štì nepatí a od kv i tna u ž n ení ve výb i ru p rogramu diskriminována. V eejnost s e mohla na nov ou promítaèku p ájit do Panoramy podíva t. Dalším poèinem je od èervna novi promítání pænosu operního pøedstavení pámò z Metropolitní opery! Jsme u toho, jsme sv i tová. Tak že vyleštì te la kýrky a oble ète koktejlky a jd i te za kultu rou. Kultu ra totiž p æžívá hlavnì díky pøáznì divákù. (Foto: Jan Pirgl)

Zasaí te svùj vlastní strom

... a zapište se do di jin historického parku na Podskalské louce tak, jako knižna Eleonora z rodu Schwarzenberků.

Tak oslovilo golfové hãšti Hluboká nad Vltavou své èleny, ale jist i by za darování stromu podìkovalo i dárcom zvenì klubu. Je to hezká možnost, jak pomoci revitalizovat krásný chrán i ný strom ový park, k terý si jist i pom oc nás všech z aslouží. Je možné zakoupit ni který z p äpravených dubù letních, které budou opatøeny »zlatým« štítkem a jméno (popápadì jméno spoleènosti) bude navždy uvedeno na speciální p äpravené tabuli, umístìné v prostorách areálu golfového hãšti.

Stromy by m i ly být vysazovány do stávajících solitér ù, pop æ dle histori ckých map mohou být vsazovány i tam, kde v souèasnè době již nejsou. U zakoupeného dubu budete mít možnost se osobnì úèastnit jeho vysazení a být tak u revitalizace èi obnovì tohoto úžasného historického parku z 18. století. Duby letní, které jsou p äpraveny k výsadbi, jsou cc a 3 – 4 m vysoké, opatøené bal em. 1 ks dubu stojí 3 900 K è. Tento projekt p äpravuje golfový klub ve spolupráci s Mladým zahradnictvím s.r.o. Je to velk orýsý projekt, který pænese dobrý pocit nejen darujícímu, ale i pærodì a parku, obklopujícímu naše m i sto.

Za informaci di kujeme Bc. Antonínu Loužkovì, manažerovi klubu
Kontakt pro p äpadnou informaci:

Létající Michaela...

Povídání s Míšou Machartovou jsme si společně chystaly tak dlouho, kam do ústraní nad šálek kávy, až jsme se nakonec potkaly přímo v sále hlubocké Panoramy – a nebyly jsme samy. Michaela se veřejně vyzpovídala z toho, proč a jak se z normální holky stane holka nenormální. Taková, která se něčeho nebojí a dokáže soupeřit s mužskými v kategoriích, které prostí se ženami vůbec nepočítají. Vypráví la, jak osedlala vi troš, předsedala na paragliding, pak motorový paragliding, a samozřejmě seví novala tæba i skákání padákem. Mohli jsme nejen poslouchat její téměř filosofické rozjímání o tom, jaké to je, když holku posedne touha létat. Povídání bylo totiž podbarveno dokumentárním filmem, kde bylo vidět nejen ji a její létající kamarády, ale hlavně jsme mohli pohlédnout na svět shora jejich oěima. Náhle, co vám mám povídat! Což trochu napomohlo k pochopení puzení, které odjakživa ni které pozemšťany nutilo zkoušet vznést se do oblak a smíat se s riziky možnosti pádu z velké výšky.

Hlubocká rodačka nás proslavila na mistrovstvích Evropy i světě v lécích kategoriích. Opravdu nevím, co, kdo nebo jaký zázrak na Hluboké vlastní ještě chybí? Výskyt těch šikovných, zajímavých ba až neuvěřitelných lidí a s nimi spojených různorodých aktivit je tady opravdu dost hustý.

Michaela sice brouzdala světem, ale zdá se, že Hosín a vzdušný prostor nad ním je jejím skutečným královstvím. Tady poprvé objevila jako dítě svět svého táty a dědečka... a proto se sem vrací.

Kdyby vás náhodou napadlo zastavit se u mě v mém království a navštívit se mnou království nebeské, by šlo je n dočasné, tak i vás poprosím o navlečení podobného kostýmu, *óóó Míša, která se na jevišti objevila v leteckém overalu s helmou na hlavě*. Protože já tam lítám na vzdušné motorce a tudíž je pro mě zima. Nevypadá to příliš slušivě, nicméně je v tom teplo a o to nám jde. Nečešíme, jestli vypadáme šik, na nás vskutku nezáleží, na sebe nekoukáme, protože nádherných zážitků pro oči je při letu spousta. A je opravdu na co koukat. Až se vám tájí dech.

A Míša se svlékla, což šlo velice jednoduše a prakticky, kombinéza má zipy po obou stranách těla. Kombinéza je stejná pro kluky i holky, *óóó*, protože létání je sport technický a všichni se v něm musejí popasovat se svými úkoly sami za sebe a naprosto rovnocenně.

Létectví je jedním z nejmladších odvětví sportu, které pro sebe lidé odhalili, a ta ženská část, která se létectví věnuje, do něj vnáší trochu normálnější pohled. Mi nimální v tom, že se si více cení svého života a z draví. Ale i když je létectví a sporty kolem něj s píše doménou opravdových chlapů, i ženy za posledních 110 let ukázaly, že také ony se do téhle vzdušné sféry mohou dostat a můžou se tu uplatnit.

Michaela se představila: Začala bych pár slovy o sobě. Jsem moc ráda, že se dostavili i moji přátelé, kteří za těch 20 let českého paraglidingu při našem společném poznávání tohoto sportu byli se mnou. Ti mne znají dobře. Jméno naší rodiny je v těchto kruzích známé, protože každý z naší rodiny je tak trochu unikát. Jsem hlubocký rodák, chodila jsem do školy na Hluboké a z Hluboké jsem si v patnácti odskočila smírem: letišti Hosín. Pak jsem se na 18 let vydala na zkoušenou »do světa« a zase se vrátila zpátky na Hosín. Během té doby jsem si vyzkoušela i několik leteckých sportů. Větrník, létání na padáku, létání na padáku s motorem, parašutismus, ultralehké létání, závodičství, pokusy o rekordy, vyrábění těch padákových létajících hraček, padáku na létání, na skákání, draci a pak zase plachtění – až těch 38 let mého pozorování leteckých rodin a kamarádů jsem toho viděla dost. Už jako dítě, malá holčička, jsem se nevědomky stala třetí létající generací v naší rodině. Já totiž vyrazila po stopách mužských z rodiny, abych pochopila, kde a jak pořád létat, proč nejsou doma a co je na tom baví. A když jsem chtěla dokončit svého tatínka a dědečka – protože maminky jsou k dispozici vždycky, s tím problém není – tak jsem se musela vydat za létáním taky. Nejdáv jsem zkrotila i do windsurfingové nádobíčky a pak se vydala na letišti. Možná to nebylo moc holčičí, ale dost mě to bavilo. Je to mužský sport a jako holka jsem měla na výběr: buď jim dlat kávi nebo zkusit dlat to, co oni. Dlat kávi mi nebylo nikdy.

Na plátně před našimi zraky bítí motorový paragliding, sport i tady v rovinách Jižních Řech k vidění. Jsou to takoví vtištní broučci s nůši na zádech a plachtou nad sebou, které občas spatíte na obloze. To, co je na tom pro mnohé nepochopitelné a unikátní, pro Michaelu už pochopitelné je. Navzdory tomu, že jsme neměli ženskou kategorii, holek bylo málo, já sama, nebo maximálně dvě, bojovala jsem. Až moc. Takže po několika ranách jsem se uklidila do bezpečí podnikání a stala se zas první »továrnice« v oboru. Byl to taky adrenalin, ale nestačilo to. Jsem zvědavce a prozkoumané nudí... Vrátila jsem se do vzduchu s motorem a nemajíc zas soupečku, musela jsem si ty mistrovské tituly vybojovat na chlapech. Bylo to k němu dobré, krom toho, že teď už vím, jak to vypadá na stupních vítězů a jak se tam člověk cítí. Tím, když to potřebuji zažít, přeju, aby se tam jednou postavili. Ale dobře to bylo i proto, že mužské to motivovalo k vyšším výkonům, když zjistili, že je převládala holka. A díky mi se stali ještě lepšími. A to potěší, i když si ty tituly zas vezmou zpátky.

Víte k čemu je vám dobré stát se mistry světa? K němu. Jasně, že to pomůže to k sebevědomí, hmmm, ale jinak to neznámá vůbec nic krom toho, že jste nejlepší v nějaké disciplíně, kterou dlat momentálně lépe než ti, co ji dlat s vámi. Ni kam dojdete, stanete se mistry světa a pak se vši vážností zjistíte a ověříte si, že je na světě mnohem víc důležitějších a krásnějších věcí. V tomhle pořadí se mi to povedlo, zjistila jsem, co na tom usilování i ocenění muži mají, dneska je i chápu a rozumím, proč to dlat. Kdybych to nepochopila, tak bych asi nemohla učit kluky létat a ani dál žít mezi piloty. Protože bych prostě nedokázala rozumět kódu, který jim bítí v hlavě i trochu jinak než holákům. A s tím, když drenalín a usilování nemají v krvi a nepotřebují ho, se já moc nepotkávám...

Statečný Ikarus

Lidé sice toužili létat od pradávna a báji o Ikarovi známe všichni. Byl to hazardér a nepěšil. Jeho táta Daidalos to zmačnul, takže jsou na to svědci. Za prvního leteckého vizionáře a průkopníka je považován i Leonardo da Vinci, ale první doložený pokus přímo před zraky lidí se odehrál s bratrem Moťgolfierových roku 1783. Pak přišla vzducholůň – ta už se dala dlat – a v roce 1903 první letadlo, které vzlétlo z pomoci motorů. Pak přetkný vývoj díky větrník, zdolání hranice zvuku i hranice vesmíru... pak Gagarin a bitva o Měsíc.

V sedmdesátých letech přišli na řadu rogal a do vzduchu se vrátili i můj dlat a poprvé se vznesl táta. V devadesátých letech přišel můj sport – paragliding. Zkrátka za těch pár let se toho ve vzduchu stihlo strašně moc najednou a vše je to nacpáno do té poslední stovky let, kdy se všechno strašně moc zrychlilo a lidi se dostali tam k tě nejvyšší metě, kam si přáli. Do vzduchu a dál...

Film, na kterém jsem spolupracovala, je z časů, kdy jsem si myslela, že ke svému štěstí potřebuji hlavní létání. A letu vědte krásné o bzoře, shlížíte na zem s ptačí perspektivou. V tom filmu jsou muži, s kterými jsem se potkávala na zemi i ve vzduchu a ty zážitky jsou nejhezčí z natočených. Je to touha odvíká, a ten pohled vám splatí všechny nezdary a úsilí.

Ale vzhledem k časové ose života lidstva nejsme na nebi – my lidi – zas tak dlouho. První letci jsou ti legendární přelomu století. Pak obrovská euforie po první světové válce a můj dlat, pak zase série průřevů a lidského usilování o moc a nadvládu navzájem a nadechnutí a zas padání do temnoty a pak generace rogalistů jako táta v sedmdesátých letech minulého století a letci z francouzských Alp. A pak už to nešlo zastavit! Začala era volného létání. Bez účelu, jen jako zábava nebo sport. Pravda je, že doba je už jiná a i můj motorový paragliding je sportem finančně náročným. Dnes už není žádný letec ký sport odporován centrálně, krom reprezentace, takže takhle jako my lítají lidé ve věku, kdy už na to mají finance, možná i čas a ještě ten motor na zádech unesou a dokážou překonat své nezdary a pády a zůstat na obloze.

Míša zjišťuje, jaké hrdiny má kolem sebe v hledišti. Kdo by si chtěl zkusit to, co ona. Zvláště mezi ženami nenachází momentální žádou, všechny bychom se bály s amy vzlétnout, pouze Petr Píša provozuje létectví ve zmenšené formě, jako pilot létajícího modelu letadýlka.

Pravda je, že když do stroje nasedám a mám strach, tak je to o správném pjetí situace. Chlapi tyhle pocity tolik nečeší, ti chtějí informace, jak na to a frrrrr – už lletí. Problémy řeší a žijí to. Mám různé přístroje a vychytávky, abychom se cítili bezpečněji. Jsme tady jako lidstvo, jako druh, pouhých pár desítek tisíc let a poznali jsme, že blízko k létání má i kombinace voda a plutí. Mám příklad i ve své rodině. Když nemůžeme létat, jdeme k vodě – a já u vody vyrůstala. Óóó, že nejlepší průprava pro létectví je jachtačství, plachtění na vodě, nebo třeba windsurfing. Tam je ten vítr a pohyb vody – a ve vzduchu je to podobné. Lodi jsou tady s námi docela dlouho a lodi pomohly lidem k tomu, aby se vydali daleko, objevovali a kolonizovali a měli adresy na velké vzdálenosti. Auto dalo do pohybu ten zbytek lidí, co se nepohyboval na lodích.

Zboží, lidi, služby... a naposled... letadla. A podle mého byla letadla v di jinách techniky jedním z nejví tších zápisů. Tak jako lodí se obtiskly v kolonialismu, tak le tadla ne uviřitelně pomohla m ilitarizaci lidstva. Proč? Protože c hci-li n ěco získat, pot ěbuji i nformace a mám-li informace, mám výhody. Velice záhy po vynalezení balónu se to začalo líbit voják ům, do hlédli dál než z rozhledny a jeřt ě pak v mysmleli, že z toho budou n ěco n ěkomu házet na hlavu... Par ařutisté v e smyslu padáků Leonarda da Vinci jsou hn ed za balónem na časové ose velice blízko a dokonce dříve, než letadla! Hrdost textilního letce, který už dnes umí padáky využívat ku létání, taková informace nadchne. Obzvlášť, když padák je pomůckou i pro piloty a zachraňuje nepovedené lety. A konečn ě lety do ve smíru, kt erým p ědcházelo z koumání z a pomoci ba lónu a padáků a pak už hraní ping-pongu na body mezi americkým a ruským prezidentem. T en z ápas se vyro vnal až p o vesmírn ých letech tep rve dobytím M ěsíce, kdy Američan ě dohnali Rusy – a protože to stálo strašně peníze, t ak k onečn ě k osmický pr ogram, s tejn ě jak o letectví, z ačali využívat normáln ější mírovou cestou. A spoustu v ěcí amateriálů, za státn ě a vojenské peníze vyzkoušené, využívané p ě hran ě dodnes...

Pravda, jsou to všechno úžasné hra ěky pro lid stvo, z nichž v ě tšina – bohužel – lze využít pro vojenské účely.

Ale ten prozatímn ě záv ěr historie letectví – rogalá, klouzající padáky – to všechno už je záležitost ěst ě pro radost! A nevadí, že mají opačn ý původ než první létající stroje, které našli uplatn ění a rozvinuli se díky válečn ě. Jsou pozůstatkem výzkumu a kosmických vojenských patentů. Způsob, jakým s n ěm ě dobýváme oblo hu »pro sebe«, by se dal popsat slovy klasika, a proto ocituji Járu Cimrmana, že »...po dvouhodinovém letu sm ěrem na Videř p ěstanete ve Varšavi.« Je to prost ě o tom, že tady má pářoda a v ětr prost ě navrch, tady je Pán Bůh pánem a my se radostn ě p ězpůsobujeme, ačkoli v ě jinak jsme pány tvorstva a nen ě nad nás v ě tších borců, leda by se potvrdili fámy o Ufounech.

To by nám vyfoukli i ten pracn ě a draz ě dobytý vesm ěr a t ěm získanou svobodu a nadvládu n ě ad kom unikaci vře ch se všem ě, které ákáme globalizace. A víte, k ěmu je ta globalizace výborná pro nás letce? Ano, p ěanesla velké propojení, můžeme létat k amkoli. P ářly s n ě no v ě materiály, navigačn ě systémy a nov ý druh konkurence. Spojujeme se na dálku, díky facebooku, mobilům, informačn ěm technologiím, letadlům – ale stejn ě všechno závis ě nakonec na každém z nás. A piloti to v ě dí jako první.

Možná i proto je tu spousta lidí, kteř ě zkouší létat a pro n ě koho je to i způsob, jak p ějít na to, ěeho se vlastn ě bojí. Kdy se dostav ě strach? N ě kdo se bojí p ěřád a všeho. N ě kdo pot ěbuje vyšší dávku adrenalinu. N ě kdo si t ěm opravdu zvyšuje sebev ě dom ě. Jeřt ě nedávno m ě lo lidstvo spoustu adrenalinu jenom z toho, jak je honila n ě jaká řelma nebo mamut nebo on ě sam ě králíka po lese, aby zahnal ě hlad. A najednou se nám začalo dařit, nic moc nemusíme, nic nás jakoby neohrožuje. Postrádáme b ě řné zážitky ělov ě ka – lovce – k potvrzení sv ěho sebev ě dom ě. Pot ěbujeme si n ěco dokázat, n ěco ov ěřit – nap ěklad válečn ě pilot ě, umírali po stovkách a jeřt ě p ědřt ěm než získali ty nejv ě tř ě leteck ě zkušenosti. Ale t ěba jen informačn ěm letem, soubojem, dokázali spoustu v ěcí i pro druhé lidi dole na zemi. Práv ě ve II. sv ětové válce v bitv ě o Británii se krom ě britských pilotů RAF t ěhle bitvy ěčastn ěli pilot ě z mnoha zem ě sv ěta a jedna velká a slavná skupina pocházela z řeskoslovenska – ze zem ě, která nem ě la moře, t ak podpo řla svoji obl ohu a pilo ti, co nem ě li m ě ožnost doma, pomáhali domovu z dá lky. A s t ěm ta ké souvisel ě itát W instona Churchilla: *Na poli lidských konfliktů nikdy nevď ě ilo tolik za tak mnoho tak málu. Tak málo statečn ých zachránilo tolik ostatních...* Letectví je prost ě odvážn ě a výjimečn ě a pilot ě jsou tam nahoře sam ě za sebe, a je jedno, j estli l ě taj ě h olky n ebo kluci, jsou to t ě, k t ěď t enhle pocit p ěkonávání sama sebe pot ěbují. Dnes se může zdát, že »jen padají« a jsou nebezpečn ě t ěm dole na zemi... No, nen ě to krásn ě – když padají jen po jednotlivcích a nep ěřnářej ě hromadnou smrt ve jm ěnu míru? Jen v řER jde o desetitisíce lidí, kteř ě m ě ní sv ě ě ciz ě životy k lepřšmu n ě ěm novým a záb avným. A pr o l ě d stvo m ě á m ě dern ě l etectví, tech nika a komunikace více pohodl ě, kvality a jednodušř ěho života. Pro miliony lidí... až tak moc, že ho lt n ě kterým schází v tom najednou obyčejn ěm život ě ten adrenalin ...

Proč uř ěm létat ostatn ě?

Abych t ěhle pocit nabídl a svým žákům a nabířím jim stál ě objevování nových zážitků. Zaručuji vám, že pokud zkusíte t ěba jenom tandemov ý seskok, kde na vás nen ě žádná zodpov ědnost, p ěsto uvidíte a prožijete n ěco nečekan ěho, fantastick ěho, co n ěkd y v život ě už nezapomenete a t ěn

váš objevitelský pokus bude ůpln ě stejn ě siln ý pocit, jako když Kolumbus objevil Ameriku. Zase ty lod ě! Až jednou nep ějde létat a letadla ztrat ě t ěba svoji moc, budou tu p ěřád ty lod ě ... a vřdycky tu zůstanou. Možná i proto se áká kosmická lo ě . A pokud jsme na planet ě m ě lidi t ěch pár tisícovek let, a l ětat můžeme teprve posledn ěch sto let, je to obrovský ůsp ě ch našeho druhu, který si můžeme dop ěřt bez toho, abychom pop ěřli nebo zanev řeli na to osv ěděn ě a klasick ě. Jako jsou t ěba kon ě a lod ě a t ěn hlad, který nás vřdycky prováz el a hn al na lov a pak ty chyt ěřř ě už do pol ě a p ěčasi d ě lalo adrenalin sv ěm ě vrtochy a udržovalo nás vřdycky ve st ěhu a závisl ě...

A dnes? Dá se to ářt t ěba takhle. Letím a jsem nezáv ěslá na gravitaci, nauč ět se létat znamená stát se nezáv ěslým na lidech, jsem nad n ěm ě a on ě se tam dole plahoř ě jako mraveněci a slyřela jsem i rouhání, že l ětáním se stanete nezáv ěslým na Bohu, protože už jste se dostali do jeho rev ěru. Máte nadhled, vidíte v ěcí z dálky. Žijete na hran ě a smrt ě se díváte do o ě ě. Podle toho, jak ě je kdo kopyto nebo suver ěn, tak ěasto. N ě komu staě ě jen jednou a zm ění mu to život natolik, že už v ěc nemus ě p ěřat, kde je mu vlastn ě nejl ěp ... Instruktor létání v le tadle, na v ě ětroni, ultr alightu, tandemov ý instruktor sko kan na sazuje ved le no váčka i sv ěj život. Ale s padákov ým kluzákem l ětíte sam ě, takže m ě vás jako instrukto řa můžeme pust ět samotn ěho do vzduchu až v moment ě, kdy jsme p ěřsv ěděn ě, že to zvládnete. Výsledek je tolik radosti a ůlevy na obou stranách, že to m ěoží letci nakonec neď ě lají pro peníze. Jsou ochotn ěi vás vynřst do vzduchu jen za to, že se jim zaplat ě pohonn ě hmoty, jen aby se s vám ě pod ěl ěli o t ěn pocit obj evování n eznáma, t ěn poh led a to op ějení z v řšky. Jenže opravdov ý **Uč ětel létání** musí být i s právn ým psycholog, a by a n ě moc nestraš ěl, ani moc nemachroval, aby t ěhle dv ě cesty nezkař ěl a nov ěčkovi pravdiv ě ukázal, o ěem létání vlastn ě je. N ě koho romantick ý zážitek ve vzduchu vyd ěí s ě bojí se, jin ý to stejn ě po p ěřstání ohláš ě jako nudu. Já se snařím o to, aby tam nahoře prožil každ ý práv ě t ěn zážitek, o který stoj ě. A neboj ěm se si za to nechat zaplat ět, protože jsem nedávno pochopila, jak funguje »smlouva s Bohem«, který m ě umožn ěl p ěřžít neuv ěřiteln ě v ěcí. Vře m ě svoj ě hodnotu a práv ě proto, že na to lid ě rád ě ěasto zapomínají, pak se nestaě ě div ět, proč p ěřstávají fungovat v ěcí, které byly p ěřci tak samoz ějm ě...

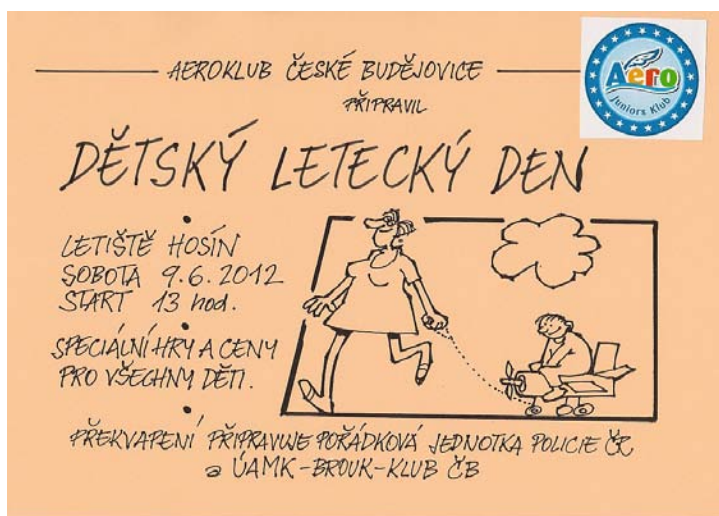
Co je pro vás tabu?

V neď ěli p ěř touto p ěřdnáškou zahynul p ěř letu jeden z nejlepřšch borců v našem oboru, z ějm ě šlo o selhání technick ě. Každ ý rok p ěnese novou statistiku, ale ta lo řská byla z lá. N ě kd y je t o p o okoře, v ěetn ě p ě ě o techniku a vlastn ě mozek. Instrukto řy a letci se stávají lid ě po nemnoha nal ětan ých hodinách. Za řadila js em do k urzů do teo retick ě p ěřpravy otázku: *Víte, jaká vřřka staě ě, abyste se zab ěli, když spadnete?* Dá se ářt, že v tomhle sportu i on ě musí v ědí t, že se mohou zab ět a já jako instruktor mus ěm také v ědí t, že se tohle může stát. A s touto odpov ědností do toho ob ě strany mus ěme j ět. Ve sv ět ě pln ěm »polřtářů« s e na jednu stranu nudíme a blbneme, na druhou stranu požadujeme zodpov ědnost po vřech dokola, jenom ne po sob ě sam ých. P ěřjmout znamená v ědí t, nikoli si vře pojist ět. Riziko je tu vřdy , hazard je n ěco za hran ěcí m ých možností. A zrovna slovo hazard mám v m ěm p ěřpad ě velice dobře prozkoumáno. Pod ěřlela jsem s e na vývoji nových konstrukcí, l ětala jsem na »nafukovac ěch« strojích, které bylo pot ěba teprve nauč ět létat, závod ěli jsme na různ ých hračkách, stavi li jsme se sv ě jeřt ěností, stavi li jsme se p ěřřodi, p řtože jsme to d ělali v podm ěnkách, k t ěř roz hodn ě neodpov ěřaly po dm ěnkám n ě ěho, co je nafo uknut ě a m ůže s e to splasknout, stavi li jsme se tomu sout ě ěi mezi sebou – když on jo, tak já taky. Takže ělov ě k musí ářt, že má taky trochu kliku, řti st ě, Boha nebo Univerzum j ako o ochranu n ě d ě sebou. Jako h olka b oreč js em m ěno ě odpuzovala a popuzovala. Nev ědí ěli, kde se to ve m ěn ě bere a já jen v ědí ěla, že pouřřívám instinkty, které mají souvislost s vn ěmáním n ě ěho v ěc než jsou fakta. To m ě odlišovalo a odlišuje dodnes. Jenže i tak mus ě p ěřj ět chvíl ě, kdy si řeknete, tak už dost, už toho necháme, kdy dojdete na n ě jakou hran ěci – i když ta moje hran ěci je opravdu trochu posunutá.

V ětro ě rozb ětej, dířy do pol ě vlastn ěm t ě ěm, skákání z letadla, oba otcov ě m ých d ět ě pilot ě, závod ě ní na padáku, dířy a boule ve svalech od trubek a popruhů, ůč ění jin ých n ě ěmu, na co si stejn ě musí p ěřj ět sam ě... už nemám tabu a pomáhám je rozb ějet jin ým a klidn ě to vezmeme p ěř sex a skon ěíme u otázek života a smrt ě a zabal ěme to do kouzeln ěho leteck ěho bal ěku.

Dořlo ě na dotazy, kam se chod ě v oblac ěch ř ěřat a nep ěřkvap ělo, že kluci to m ěj ě jednodušř ě. I na do taz, jak se zm ění n ě vn ěmání riz ěka ve vzduchu ve chvíl ě, kdy se letkyn ě stan e matkou a jeřt ě má chuř vřřt

vlastní dítěti ku létání. Dovedu jako instruktorka lidi tam, kam by sami nedošli, a ukážu jim, kam ještě můžou dojít. Je to nic co jiného než jenom chodit a jezdit po zemi. A začínám se vnovat i dítětem, pracuji ve prospěch dítěte leteckého klubu. V momentě, když to dítě táhne na oblohu, vím, jaké to je, protože jsem ten pocit sama zažila. Mě samotné to přineslo můj nový jiný svět mezi dospěláky a nakonec mě to dovedlo i k mnoha poznáním, které nejsou na zemi k mání. Všichni mi říkali, že až budu mít dítě, tak toho nechám, ale já jsem titulu »ženy« mistra Evropy a svítá dosáhla až po narození prvního syna. Ona totiž ta dítěte hotenská a mateřská chemie je trochu jiná, než my ženy obvykle máme namíchanou a níkteď trenér ji i v jiných sportech vlastní svým svůlenkyním ordinují. Takže dnes tady musím přiznat: byl to dobrý nápad být dítěte hotná a pak matka a na ten nápad jsem nepřišla sama. Pomohla mi smrt kamaráda a pocit, co už víc nemůžu od života chtít a když jindy, když ne teď!? A tak jsem se rozhodla být matkou. Bylo dobré porodit, kojít a pak i začít zase závodit. Důvod? Strach z obyčejného života. Po dvou letech kojení, podnikání a stereotypu v podobě pozemského adrenalinu pod krym názvem »manager« jsem si nechala od trenéra říkat ještě úlet a závodit. I přes to, že mě závodění obrovsky vyčerpalo, unavilo a mělo mě to porazit, včetně potratu, protože jsem si myslela, že být zase matka mě pomůže... a moje závodní přiletka skončila zmínou ad resy, chlapa, zamítnutí a života... přes to ani s druhým dítětem, které mě pro zmínku přepadlo a nedalo mi možnost »plánování« jsem nepřestala chtít ulítnout... závodit. A za těch dvacet let mého usilování, kdy mi nikdy nešlo o mě samotnou, a nebála jsem se ani čerta, jsem brečela doopravdy a skutečně jen jednou, kdy se mi to všechno nějak v hlavě spočítalo. Kdy jsem se vrátila ze vzduchu, z disciplíny, kde jsem byla na jedné palubě s tím svým mužským, kterého jsem si posadila před sebe jako navigátora – a doma dvě děti. Šlo o život a došlo to jen mě, protože jsem vídala, že už nemůžu. Ale když letíte, tak si nemůžete vystoupit – musíte to dohrát a modlit se, abyste to přežila. A vůbec nemusíte vliet v Boha, ani »ničco«, protože jste to ještě nemuseli přiznat. A tak až tehdy mi asi došlo, že člověk nikdy visí na tenké niti a drnká svým Andělem na nervy. Ale to jsou věci, kdy pomůže Lásky k druhému člověku, zatímco vztah sám k sobě – tačasto zmiňovaná fráze »mít rád sám sebe« je na bodu 0. A to je koneckonců častý problém mnoha žen a vůbec nemusí být létající jako já.

Jinak v mnoha ohledech dítěte nejsou brzda. Jsou maminky, které se na dítěte vymlouvají, ale ve skutečnosti položily svůj osud na oltář výchovy dítěte a žijí jen pro ně a potlačily svůj život. Podle mne to není správné a i když jsem nedávno konečně!! otevřeně sklidila »výprask« od jedné z babiček, trvám si na tom. Nic si tím nekoupíte a když jo, tak vám to ten váš drahoušek po letech sebere a odkráčí za jinou samičkou. To je další spojení s naší minulostí. Geneticky je monogamie blbost a navíc se jako lidé bi hem života vyvíjíme. A dokud jsme se dožívali pod 40let, nebylo to poznat. Jak tedy chce žena obstát, když si nebude hledit svého paliva? Dnes nám může nežerou velký ještě rky, máme antibiotika a jsme 65+let po válce a žijeme v Evropě. Takže? Kde leží ženská síla? No, v lítání to skutečně není, ale dá se to tam najít. Když se pak stane, že dítěte zřejmí tím, že mohly lítat daleko a vysoko ještě v bříšku u mamky zaženou blouznit o létání, nezbyvá, než se tomu postavit čelem, protože jestli jsou moje krev... nezbyde, než jim dát to, co potřebují, a to bude moje další lekce odvahy. Té opravdické – mateřské. Vliet sobě a tím dát důvěru i jim.

To bude tvrdá zkouška. A po ní další, až mi ufrknou do světa, jako to umím já. Na tohle nestačí být jen máma, ale taky Žena.

Poistání při paraglidingu bývá pokaždě tvrdé?

Přikládám otázku a na závěr! Nevědycky, máme přibližně různé pomůcky na odpružení, přinové chrániče, ale může být i tvrdé podle toho, jak to přivedeme k zemi a zda zbude výška – rychlost a čas na podrovnání. Ta hračka – to co máte na zádech, nůše a benzín má kolem 35 kilo, k tomu kolečka, může to dosáhnout 50 kilo, taháte za různé šňůry, sedíte v zajímavé pozici, takže občas bolí záda, ramena, zápěstí a zrajete pro péči fyzioterapeuta. (Kolik že vám je?? A máte dvě děti? Tak čemu se divíte!) Já mám hned dva, ale na pravidelnou, pečující a preventivní rozmazličku přeci jsem si už našla svůj recept tady na Hluboké u kouzelníků Johanusových a když to půjde dobře, vyhnu se ortopedii... ale ta suma zkušeností rozhodně stála za to. Mělo by mi totiž stačit!

*Ano, létat je krásné, vzdušné a snivé, zatímco poistání i pobyt na zemi může být o hodně tvrdší. On to totiž řekl už básník: **My bychom vzhůru k nebesům a jsme zde Zemí spjatí.** Ale, zdá se, že níkteď se prostě občas umí ztěch párodních zákonů vymanit a nakouknout Pánu Bohu pod pokličky.*

■ ■ **Michaela Machartová.** Létá od roku 1989. Na padákových kluzácích od roku 1990, na paramotorech od roku 1997. V oboru práce je profesionální od roku 1992. Je zakladatelkou firmy JOJO WING, ale v současnosti již pracuje jako nezávislý odborník a učitel v PARA&FLY service s.r.o. Kromě létání se věnovala i parašutismu a powerktingu. Od roku 2004 až 2008 byla členem reprezentace a je absolutním Mistrem České republiky MPG 2005, Vicemistrem ČR MPG 2006 a 2007, Vicemistrem Evropy MPG2006 a Vicemistrem světa 2007. Nemá ráda skloování a tichotitulu doženského rodu, nebošoficiální nemilá žádných soupeřek a soutěžila pouze s muži :-). Je historicky první ženou, která dokázala zvítězit v disciplíně nejen na ME, ale i na MS v Říni 2007. Posledním úlovkem je titul nejlepší paramotorové ženy Evropy vyhlášené jako samostatná ženská klasifikace v rámci ME 2008.

K létání ji přivedla její rodina, ve které patří již ke třetí generaci pilotů. Původní plán létání na rogalu upravili rodiče na létání na vrtulnících. Paragliding a později i motorový paragliding však zvítězily. Už proto, že se hůrozbíjí. Vzhledem k práci okolo dalších leteckých sportů přišel na řadu také parašutismus a powerkiting a zpátky opřít plachtění. Občas nahlas přemýšlí, co asi bude na obloze nebo raději pod ní dlat syn Vítek Salava *2002 a druhý Vojta Bušek *2009... oba tatínci zatím mlčí, ale maminka Machartová asi už tuší. Budou nejspíš lítat a je úplně fuk na čem. Životopis převzat z webových stránek www.textilniletectvo.cz

Foto: Jan Pirgl

Zveme vás za humna na kopec, kde je letiště Hošín a lita tady všechno, i když to peoí nemá.

Na přelomu července a srpna navíc připravujeme pro děti příměstský letní tábor v termínu 30.7.–5.8. na letecké a párodní téma »čtyřlživly« a protože jsou všude okolo, budeme i my »lítat« okolo Hluboké a dál. Program tábora a další info najdete na webu www.letiste-hosin.cz/detsky-klub

Dopravní systém Cyklotrans letos slaví 10. výročí

Sobotou 2. června 2012 zahájí dopravní systém CYKLOTRANS svou již desátou sezónu. Provoz čtyřzákladních linek – červené, modré, žluté a zelené bude v měsících červnu a září tak jako loni omezen pouze na soboty. V době letních prázdnin pak bude počet linek rozšířen o tři – šedou, vltavskou a novohradskou linku a provoz bude rozšířen na celé víkendy, svátky a u některých linek i na pracovní dny. **Žlutá linka** na zpátečním spoji bude od zastávky ITC JE Temelín zajíždět přes Litoradlice a Jeznici do Purkare, odkud odveze případné, únavou zmožené, turisty do Českých Budějovic. **Žlutá linka:** České Budějovice – Písek – Zvíkovské Podhradí a zpět **Modrá linka:** České Budějovice – Vimperk – Kvilda a zpět **Červená linka:** Č. Budějovice – Český Krumlov – Volary – Kvilda a zpět **Zelená linka:** Č. Budějovice – Třeboň – J. Hradec – Vranov – Znojmo a zpět **Šedá linka:** Č. Budějovice – Prácheň – Volary – Kvilda a zpět **Novohradská linka:** Budějovice – Trhové Sviny – Nové Hrady a zpět **Vltavská linka:** Č. Budějovice – podél Vltavy až do Horní Plané – a zpět Zájemci o služby DS CYKLOTRANS nalezou veškeré informace na www.cyklotrans.cz nebo v tištiném katalogu CYKLOTRANS, který je k dispozici zdarma na všech informačních turistických centrech v Jihočeském kraji a na informacích AN v Mercury Centru v Českých Budějovicích.

Zamilované léto s Casanovou

Domnívám se, že producenti, režiséři a scénáristé jsou vybaveni jiným – rozumím kvalitnějším – koronárním a nervovým systémem. A to se nechci dotknout profesí typu lékař, viceprezident, poslanec s krabicí... kde také zažijete adrenalinové chvíle. Nicméně připravovat muzikál, jehož scénárista autor ve chvílích, kdy už je celá company vybrána, sezóna na dosah a houfy fanoušků už víc než nadočkají, to chce opravdu železné nervy. Všichni mají můj obdiv. Ale roli možná hraje i to – že pod tlakem – z nás obyčejných lidí, a umělců obzvlášť, padají nejlepší výkony.

Už jsem si zvyklý, že muzikály Divadla Hluboká jsou v elkolepou podívanou, za níž navíc cítíte, jak moc to všechny zúčastnění baví a jak si nejen muzikálovou sezónu, ale i ve škeré přípravě před ní (a její ukončení také) dokáží společně užít. A já si občas s úsměvem vzpomenu, jak jsem před dvaceti lety v rozhovorech pro Zpravodaj tehdy hlubockým divadelním amatérům laškovně podbízela v variantu »hry se zpívá na zámku... To mi tedy opravdu vytělí zrak! A nejen mně!

Stresující konkurzy probíhaly, Zdeněk Pikl představil letošní scénář a protagonisté nového muzikálu se začali scházet na Hluboké. Budoucím účinkujícím producent Zdeněk Pikl a režisér David Cody předvedli návod zámku, kde se bude dílo hrát. Staré firmy už ví, do čeho jdou, ale v souboru přibylí nováčci – a zkoušet přímo na návod se bude až pouhý týden před premiérou. Oficiální zkoušet se začalo až v dubnu. První étená zkouška Casanovy probíhala v hotelu Parhotel, kde režisér David Cody (režiroval pro Hluboké divadlo i muzikál Romeo a Julie) představil model budoucí scény na zámku.

Už při této první schůzce, kdy se umělecká parta začíná sžívat, př panovala přátelská ovzduší, prošípané vtípky. Herci byli »proškolení«. Jednak aby tušili, jakou osobnost si vlastně v Casanovovi představí a k samostudiu byly doporučeny filmy a knihy, které by mohly zaujmout. Filmy *Vzpomínky Casanovy*, *Casanova di Federico Fellini*, nebo starší český film *Poslední název od Casanovy*, který se př nejvíc podobá scénáři. Můžete se zaříst do titulu *Casanova na Douchovském zámku*, *Konec Casanovy* nebo přímo knihy *Historie mého života*, kterou sepsal ve francouzštině samotný Casanova. O Casanovovi byla v českém rozhlasu vysílána i hra německého dramatika Karla Gassauera.

Osobnost tedy velká, hlavní role svůdná, ženy krásné, ve scénáři n echybí šarmné scény, choreografie nás op it nadchn e a samozřejmě dojde i na pikantnější Casanovy radovánky.

V muzikálu bych měla zaznít i příjemná italština, a lespoť v eslověch a výrazech charakterizujících různé situace. Hlavní důraz na výslovnost je kláden u jména hlavní postavy Giacomo Girolamo Casanovy. Vyslovovat by se měl sp ravně *Džakomo Džerolamo Kasanova*. A údajně v představení uslyšíme i němeinu, která bude provázet jednu z postav. (A že divadelníci z Divadla Hluboká mají i německý písňový iktvíř, potvrdí všichni, kdo shl edli dvoj ici v kožených lačkách ve hře *Vraždy a zločiny*).

Texty Petra Markova se nám určitě zase budou dobře poslouchat, bývají párožené, vtipné a příjemné do uška. Hudba Zdeňka Bartáka je zatím pro nás neznámou, ale v šichni se už t iší na nové hity. Choreografii připravuje Petra Parvoničová. Rokokové kostýmy navrhly a ušijí Mirela Tůmová a Zuzana Rubešová, možná dojde i na »spodní prádlo! Nicméně bude asi méně úspornější než nám nabízí současná móda. Scénu navrhl Jakub Baran – a měla by být zajímavá. Včetně malé točny, možná se objeví i projekce dokreslující děj a hrát se bude ve třech úrovních – jevišti, vystavěném balkóně ataké samotný balkón zámku. Ten byl už využit v minulých představeních, tentokrát se však až kn ěmu budou vinout schody z jevišti na nádvoří!

Krásný nápad je obsazení hned tř Casanovů do jednoho představení. Ten nejmladší bude malý desetiletý Giacomo, který tak trochu »nastaví zrcadlo« a vtipně okomentuje i své nejstarší ego. Druhým Casanovou bude Girolamo – představuje ho v nejlepších letech, takže si zažije jak perné chvíle svého života, souboje, tak jiné mladické nerozvázanosti...

A ke slovu přijde i postava nejstaršího Casanovy – muže šarmantního, zkušeného a filosofujícího – celý Zdeněk Pikl, jeho představitel. I když – praví se našla druhá, rovněž vynikající – alternace – Marian Roden! Étené zkoušky probíhaly v plném proudu na různých místech našeho města, v radniční zasedačce, ale i na výjezdových akcích, v Ledenicích například. On se totiž kolektiv musí řádně utužit nejen po profesní, ale i společenské stránce, aby tým táhl za jeden provaz.

Od května ale už opravdu nároční, své nároky musí hercům vštípit jak režisér David Cody, pohybově je shrát Petra Parvoničová (choreografie), a Martin Peschík zodpovídně za hudební nastudování. Frekvence zkoušek je náročná, leč nevyhnutelná. Tým bude smaximálním nasazením zkoušet do léta, než se postaví před diváky! Uvědomte si také fakt, že mnoho účinkujících dojíždí a zkoušet se nebude jen v Hluboké nad Vltavou, ale i v jiných městech. Navíc je nutné sehrát i alternace a je dobře, že se od sebe také odlišují, o to bude zajímavější herce porovnávat.

Máme se tedy na co těšit a náš zámek v teplých letních nocích nebude ospale pospávat jako jiné zámky. Ti moudřejší už raději teprve kupují lístky, aby se na ně dostalo.

Veškerý násmbl s eskupený v partě Divadla Hluboká, dívky i muži z company, Zdeněk a Daniel Bartákové, kteří op it poctí a prozvučí svou hudbou Hlubokou, skvělý scénárista Petr Markov, Zdeněk Pikl, David Cody, Martin Peschík, Petra Parvoničová, Jan Zvářec a další v realizačním týmu – a herci – herci a zpíváci, kteří nesou nejviditelněji svou kůži na trh: Dita Hořínková, Michaela Nosková, Lucie Benešová, Iva Hořepesová, Lukáš Randák, Jan Kopecký, Ladislav Korbel, Radovan Snitil, Petr Šudoma, Lucie Jagerčíková a Patrik Plešinger, a další a další, ti všichni, které si nejdáv přetete na plakátech a potom uslyšíte a uvidíte na vlastní oči. Anebo je neuvidíte – protože podporují divadlo ze zákulisí. Bez jejich nadšení, nasazení, usilovné práce a talentu by muzikál s nálepkou kvality a legrace na našem nádvoří nevznikl.

Muzikál Casanova – obsazení

Giacomo Girolamo Casanova de Seingalt:

Zdeněk Pikl, Marian Roden

Giacomo (10letý Casanova): Filip Antonio, Jan Franc, Daniel Trnka

Girolamo (Casanova v nejlepších letech):

Jan Kopecký, Lukáš Randák, Pavel Šturma

Hrabě Josef Emanuel Valdštejn: Jaromír Adamec, Dalibor Tolaš

Hraběnka Karolína z Bubna: Dita

Hořínková, Iva Hořepesová

Komtesa Adéla Bullitová: Lucie Jagerčíková, Eliška Ochmanová

Líza: Zuzana Benešová, Michaela Nosková

Bednář: Radovan Snitil, Luděk Šindelář

Markýz, hrabě Branický: Ladislav Korbel, Petr Šudoma

Paula: Věra Pašková, Dagmar Volfová

Aneta: Magdalena Ochozová, Michaela Talašová

Teresa: Kristýna Bečvářová, Jana Michalová

company dámy: Magdalena Ochozová, Michaela Talašová, Kristýna Bečvářová, Jana Michalová, Tašana Krchová, Věra Vodičková, Michaela Novotná, Jana Štípanková, Aneta Dobešová, Hana Wohlgemuthová, Lucie Pragerová

company páni: Jan Kopecký, Lukáš Randák, Pavel Šturma, Radovan Snitil, Luděk Šindelář, Ladislav Korbel, Patrik Plešinger, Petr Ryšavý, Pavel Vrána, Mario ěermák, Vít Bečvář, Petr Sattler, Marek Valenta, Michal Šebek

Více informací na: www.casanova-muzikal.cz

■ ■ Casanova se narodil v Benátkách v roce 1725 a zemřel v sedmdesátých letech h roku 1798 na zámku Duchcov v Éechách. Tam můžete nahlédnout do jediné expozice na svět, v novaném tomuto zajímavému muži, na prohlídce přibližující život na zámku v době pobytu Casanovy a Valdštejna. Na zámku se nachází i Galerie Giacomo.

Galerijní noc 2012

Letos se Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou účastní potěšit Festivalu muzejních nocí, který již 8. rokem pořádá Asociace muzeí a galerií ČR ve spolupráci s Ministerstvem kultury ČR a Národním muzeem.

Naše Galerijní noc probíhá 8. června 2012 v netradičním čase od 19:00 do 23:00. Doufáme, že navštívíte galerii právě v této mimořádné příležitosti. Chceme vám představit tradiční prostory Alšovy jihočeské galerie v jiném světle. I ty z vás, kteří vstupují do naší galerie poprvé, rádi necháme nahlédnout do její historie, a to z abstraktním programem, kde nechybí hudba, divadlo ani tanec. Galerijní noc je je dnou z našich odpovědí na otázku: »Jak nejlépe vizualizovat umění v galerijním prostoru?« Mode rátoři Galerijní nocí jsou Ivana Šimánková a Antonín Kala.

Téma večera Galerijní noci se nese v duchu 20. a 30. let 20. století s názvem »Avantgarda v obrazech«. V hlavní části programu představíme výstavu Františka Muziky, představenou v zámecké jízdárně pod titulem: František Muzika, Volná tvorba/ Scénografie/ hlavní sál/, ale také v nás provedeme cennými sbírkami ve stálých expozicích galerie a k tomu vše mu na návštěvníky čeká doprovodný program v zimní zahradě, atriu i parku před objektem jízdárny.

Galerijní noc spolu zahájíme v 19:00 přejížděním a uvítáním historických osobností: Františka Muziky, Vlastislava Zátky, Karla Čapka, přičemž pozvání přijali T. G. Masaryk, prezident první Československé republiky, který přenesl proslov v zimní zahradě. Obraz doby 20. a 30. let 20. století bude kolorovat přehlídka historických automobilů Veteran car clubu České Budějovice. Po představení osobností /hlavní sál/ budou návštěvníci pozváni ke komentované prohlídce výstavy Františka Muziky, kterou nás provede Mgr. Milan Pech, pedagog Univerzity Karlovy v Praze /hlavní sál/. Vzácná bude prohlídka expozice Flámského a holandského malířství s historickou osobností Dr. Vlastislavem Zátkou, sbíratelem, podnikatelem a významným českobudějovickým právníkem první republiky, na níž na váše prohlídka stálé expozice Gotického umění, kterou komentuje prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D., pedagog Univerzity Karlovy v Praze /sál Gotického umění/. Od 20:00 vás zvedne na představení seniorské mistryni ČR ve stepu Blanky Buchtové, k hudbě a tanci doby »Roaring Twenties« v provedení kapely Swing Trio Avalon a je jejich host /hlavní sál/. Následní je ve 21:00 plánována přehlídka módy 20. a 30. let 20. století a poté i rozloučení s T. G. Masarykem. V hlavním sále je pro vás po celou dobu hudba a tanec, paralelně s tímto se můžete zúčastnit lákavé oživené prohlídky stálých expozic AJG za doprovodu herců. Na 22:00 je připravena ještě jedna přehlídka módy /hlavní sál/.

Zvláštní rodiny s dětmi bychom chtěli pozvat na doprovodné programy Galerijní noci. Přichystali jsme pro vás celou řadu aktivit. V divadle, tj. místnost za stálou expozici Holandského a vlámského malířství, je pro děti i jejich rodiče připravena tvořivá dílna, workshop s loutkovou tematikou, navíc budete mít jedinečnou příležitost se podívat na pohádky originálního staročeského loutkového divadla, a aby tehdejší doba byla ještě lépe nastíněna, v zimní zahradě bude umístěn historický stánek s hračkami, ukázkami prvních strojů, v ládku, a utěšek, mechanických postavíček na klíček, promítaček a stavebnic. Zároveň jsme v atriu pro vás připravili dobové hry pro děti, jako například hýčání rybiček, s kákaním v pytlích, házení míčků a další. Jak naši hosté můžete po celou dobu probíhajícího programu poslouchat populární hudbu 20. a 30. let 20. století a k vaší ještě větší spokojenosti doufáme přispíjí projekci

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE VÁS ZVE NA
GALERIJNÍ NOC 2012
---"AVANTGARDA V OBRAZECH"--- 20.-30. léta 20. století ---
8. ČERVNA / 19.00 – 23.00
Zámecká jízdárna Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou

- návštěva T. G. Masaryka a setkání se slavnými historickými osobnostmi: Františkem Muzikou, Vlastislavem Zátkou, Karlem Čapkem...
- komentované prohlídky: k výstavě Františka Muziky, ke stálým expozicím Gotického umění, Flámského a holandského malířství
- hudba a tanec doby »Roaring Twenties« / Swing Trio Avalon a hosté
- přehlídka módy 20. a 30. let 20. století
- představení historických automobilů
- artistická a žonglérská čísla
- loutkové divadlo
- tvořivá dílna a hry nejen pro děti
- cukrová vata za 1,- Kčs

VSTUP ZDARMA

ni svých filmů a pohádek z dobového kinematografu /zimní zahrada/ od 21:30. Za korunou je pro všechny návštěvníky připravena cukrová vata /atrium/.

V průběhu celého večera se nejmenší návštěvníci mohou zúčastnit různých aktivit jako: Projíždějí na koních, učení základů žonglování, chůze po proužcích, trampolína. V ne poslední řadě se můžete těšit na artistická a žonglérská čísla – chůze, polykání a plivání ohně, fakír, jízda na jedno kolce, chůze po proužcích, žonglování s kuželkami a míčky, švihadlo, kruhy, diablo rondo /atrium/. Na závěr jsme pro vás připravili ohňovou show, která zakončí celý program, a to ve 23:00.

S úctou Vaše Alšova jihočeská galerie Hluboká nad Vltavou

Galerijní noc 2012 / Avantgarda v obrazech

20. — 30. léta 20. století, 8. června 2012, vstup volný

Organizátoři: Michaela Dobešová, Nikola Musilová, Jiřina Zimová
Agentura: Miroslav Smaha, Škola starého tance a umělecký soubor
Moderátoři: Ivana Šimánková, Antonín Kala

František Muzika

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou připravila na hlavní sezónu roku 2012 soubornou přehlídku díla významného českého umělce Františka Muziky. Pokračuje tak ve svém programu, který si klade za cíl představit autory, významní se podílejí na formování kvalitativních idejí v českém výtvarném umění 20. století. Jejich předchozí prezentace ovšem nedosáhla takového významu, který by si zasloužili.

Předchozí lety to byly expozice Zdeňka Berana, Karla Zlána (Machálka) nebo Jiřího Balcara. Dílo Františka Muziky tvoří neomyšlenou součást naší moderní výtvarné kultury. V ní kterých oborech, zvláště v malířství, knižní grafice a scénografii, měl na jejím utváření dokonce určující podíl. Jeho dílo je od svých počátků nerozlučně spjaté s osudy české meziválečné avantgardy. Její teoretické postupy se objevovaly v jeho realizacích s příkladnou důsledností, ale nikdy nechyběla nezbytná míra osobního vkladu. Nelze opomenout ani další oblasti Muzikova výtvarného působení. V meziválečném období se věnoval karikatuře, plakátu, propagační grafice, ilustraci a také výtvarné kritice (Rozpravy Aventina, Musaion).

Tato výstava, ve dle volné tvorby (obrazy, kresby, grafika), představí v doposud nejobsáhlejší retrospektivě jeho činnost scénografickou (autorskou expozice je doc. Vlasta Koubská). Zde pozitívem Národního muzea v Praze, Národní galerie v Praze a několika soukromých sbírek, se podařilo shromáždit obsáhlý materiál, mapující tuto významnou součást autorovy tvorby. Mezi roky 1927–1947 vytvořil 107 scénických návrhů. Vlivy nejmodernějších scénických metod stávající se na našem území způsobily to, že její jedinečná forma, obsahovala v sobě vlivy německé, ruské, francouzské, italské.

Ty byly specificky modifikovány, takže bychom dvacátých a třicátých let dosáhla československá scénografie možnosti svého významu a její představitelé patří k opravdovým špičkám oboru. K nim bez sporu můžeme řadit i Františka Muziku. Výstavní zorník poukazuje na dočasnou osudu mezinárodní muzikovou malířskou a divadelní tvorbou; je podmíněna zcela osobitou koncepcí jeho jevištních výprav, které mají často podobu uhraněného surrealistického obrazu (např. W. Shakespeare: Hamlet, 1936; B. Martinů: Julietta, 1938). Proto také v muzikovní tvorbě dochází často k mizivým dnotlivým motivům z obrazů do scénických návrhů a naopak.

V muzikovní rané období volné tvorby se výrazně projevuje nový životní pocit nastupující generace. Z počátku je zde patrný vliv B. Kubisty, pak se přiklonil k primitivismu, od kterého přešel k dobovému neoklasicismu. Velký vliv na jeho následující činnost měla studijní cesta do Paříže. Postupně se obracel k volnějšímu a více malířskému způsobu skutečnosti. Od roku 1926 zařadil do jeho obrazů proniklé prvky kubistického tvarosloví. Na počátku třicátých let vstupuje jeho dílo do období imaginativního kubismu. Plošný grafický znak se transformuje do plastického novotvaru. Abstraktní tvarová fantazie se ve stále větší míře vzdaluje kubistické morfologii. Poetika Muzikova díla byla v této době ovlivněna jednak tvorbou u Giorgia de Chirica, jednak vlastní zkušeností jevištního výtvarníka. Právě na této etapě jeho tvorby lze dokumentovat užké propojení jeho volné produkce s činností scénografickou. František Muzika dokázal ve svém díle reagovat na společenské otázky doby; je to občanská válka

ve Španělsku, dobové podmínky na téma atika přechází do jeho válečných realizací, které vrcholí volnými cykly Sny a Z českého ráje.

V poválečných letech, kdy už jeho značení prodláží nerace nevystoupila s žádným novým programem, si František Muzika vypracoval svou vlastní malířskou poetiku, která rozvíjela, s hlavními proudy současného světového umění, původní orientaci k básnickému obrazu.

Exponáty, které se objevují na této přehlídce, byly z velké části zapůjčeny ze sbírek státních galerií České republiky (nejvíce konvolut patří Národní galerii a Národnímu muzeu). Neméně významný podíl zde mají i soukromí sbíratelé. Díky jejich ochotě se zde představí díla, která nebyla veřejně prezentována. Expozici doplní i ukázky z Muzikovy dokumentace (archiv NG v Praze); korespondence s významnými osobnostmi kulturního dění u nás i v zahraničí. Výstava, kterou pořádá Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou ve spolupráci s Národním muzeem v Praze, představuje nejrozsáhlejší a nejkomplexnější přehledku Muzikova díla z posledních dvacetiletí. Kvalitativní i kvantitativní ji lze srovnat s výstavou, kterou v roce 1986 uspořádala v Jižní Pražské hradu Národní galerie v Praze (autor PhDr. František Šmejkal).

František Muzika

Volná tvorba / scénografie

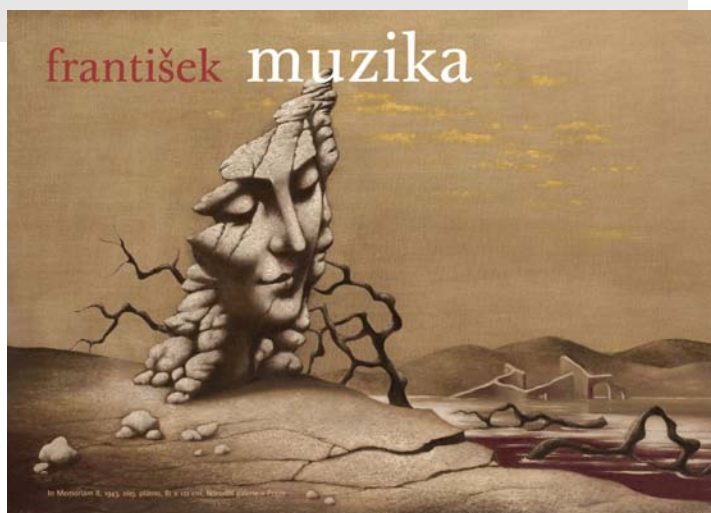
19. května – 30. září 2012.

Hlavní sál AJG v Hluboké nad Vltavou

Autor a kurátor výstavy: Mgr. Vlastimil Tetiva, spolupráce doc. Vlasta Koubská (scénografie) Architektonické řešení výstavy: Ing. arch. Emil Zavadil

K výstavě byla vydána obsáhlá monografie (472 stran) s více než 300 reprodukcemi a texty, jejichž autory jsou Vlastimil Tetiva (volná tvorba) a Vlasta Koubská (scénografická a kreslená tvorba). Grafické úpravy se ujal prof. Zdeněk Ziegler. Publikaci vydalo pražské nakladatelství Gallery ve spolupráci s Alšovou jihočeskou galerií v Hluboké nad Vltavou a Národním muzeem v Praze.

František Muzika se narodil 26. června 1900 v Praze. V letech 1911–1918 studoval na novoměstské a později malostranské reálce, kde maturoval společně s J. Fragnerem,

K. Honzíkem a K. Müllerem. Hned po maturitě byl přijat na Akademii výtvarných umění v Praze (1918), kde vstoupil do přípravy prof. K. Loukoty.

Jeho výtvarné počátky jsou ovlivněny fauvismem a Cézannem. V roce 1919 přešel do všeobecné školy Akademie výtvarných umění, kde prof. V. Nechlebovi, později k prof. J. Obrovskému. Cestuje do Německa (1920), v jeho obrazech se objevují prvky magického realismu. O rok později se stává členem Devětsilu (1921), v němž se nejvíce spřátelil s A. Wachsmannem, J. Seifertem, K. Teigem a J. Honzíkem. Na Akademii přestupuje do speciální školy K. Krattnera (s polecením s F. Tišchym a B. Piskáčkem). Protože se jeho tvorba radikálně rozchází s akademickou normou, opouští ateliér prof. K. Krattnera a je přijat do sochařského ateliéru prof. J. Štursy (1922). Zde se sblížil například s H. Wichterlovou, B. Stefanem nebo J. Wagnerem. Na Jarní výstavě Devětsilu je zastoupen 12 obrazy.

V roce 1923 se stal členem Nové skupiny (Hoffmeister, Jirákovský, Lauda, Piskáček, Stefan, Süß, Vaněk, Wachsmann), která se sice rozešla z devětsilské, ale zároveň pokračovala v rozvíjení jeho původního programu, jímž byl poklon k neoklasicismu a nové věcnosti.

V témže roce se stal také členem Mánesa a až do roku 1938 se zúčastňoval pravidelně všech jeho výstavních akcí u nás i v zahraničí. Ukončil studium na Akademii výtvarných umění (1924) a odjel na roční studijní pobyt do Paříže na stipendium francouzské vlády. Zde se stýká s J. Šimou, J. Zrzavým nebo s B. Martinů. V roce 1925 se vrací do Prahy a stává se externím redaktorem výtvarné rubriky Rozprav Aventina a Literárního světa. Prochází přechodným obdobím, které pak v roce 1927 (pod vlivem Picassa) vyústí v lyrický kubismus. Od roku 1927 je výtvarným redaktorem nakladatelství Aventinum; podílí se na čtení Aventinské man sardy, kde etaké s jejími kmenovými autory vystavuje; kreslí karikatury a píše výtvarné kritiky do Rozprav Aventina.

Začínají jeho první práce pro divadlo (v roce 1927–1947 vytvořil 107 scénických výprav). V letech 1929–1931 redigoval s O. Štorchem-Mariem moderní výtvarnou revue Musaion. První samostatnou výstavu má v roce 1930 v Aventinské mansardi

(představuje práce z období literárního kubismu). V tomto roce přechází k imaginativní fázi kubismu. V roce 1931 má první retrospektivu v Národní galerii v Brně (drobný soukromý tisk s textem K. Teige). Zúčastnil se mezinárodní výstavy Poezie 1932 v Mánesu spolu s francouzskými surrealisty, na níž došlo k opítnému spojení divištské generace směřující k imaginativní malbě. Rok 1933 počátek imaginativní malby. V roce 1938 zvítězil v konkurzi na místo profesora Uměleckoprůmyslové školy v Praze (ministerstvo školství a leželo us tanovení zamítlo). V letech 1939–1945 maluje tragická podobnost národního osudu a epigramatické obrazy inspirované snem.

V roce 1945 začíná učit na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. První jeho monografie, jejímž autorem byl J. Peřínka vyšla v roce 1947. V tomto roce dokončuje první verzi rukopisu Krásného písma. V malířské tvorbě se inspiroval elementárními formami organického mikrokosmu. V roce 1958 vyšlo 1. vydání obou dílů Krásného písma ve vývoji latinky (SNKLÚ). V letech 1960–1967 vznikají první Mohyly, Těmety, Citadely, Elsinory a další evokace kultovních monumentů dávných civilizací.

V roce 1964 má velkou retrospektivní výstavu v Hradci Králové. Sobořná výstava v Galerii de l'Aviglion v Miláně (1965) ukazuje na vzrůstající zájem o jeho dílo také

v zahraničí. V roce 1966 vyšla v nakladatelství Odeon jeho velká monografie, jejímž autorem byl F. Šmejkal.

V letech 1966–1974 vznikají malířské cykly Vichřice, Larev, Medúza a Schodiště.

Eric Crispolti zahrnuje jeho dílo v knize Il Surrealismo do souborosti mezinárodního surrealismu. V roce 1970 ukončil ze zdravotních důvodů pedagogickou činnost na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Jeho velké samostatná výstava se uskutečnila v roce 1971 v galerii Lambert Monet v Ženevě; o rok později (1972) měl retrospektivní výstavu v galerii Baukunst v Kolíně nad Rýnem. Zemřel 1. listopadu 1974 v Praze.

Národní zemědělské muzeum Ohrada, Českomoravská myslivecká jednota, město Hluboká nad Vltavou ve spolupráci s časopisem Myslivost

NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI

Lovecký zámek Ohrada
23. 6. 2012
od 9:00, předpokládáný konec v 17:00

PROGRAM
Slavnostní zahájení NMS v 9:30
Mistrovství republiky ve vábení jelenů 13:00–15:00
Myslivecká kynologie
Sokolnictví - hodinový program skupiny Zayferus, začátek od 10:00 a 15:00
Exkurze do Staré Obory
Expozice NZM Ohrada
Volný vstup do ZOO Ohrada pro návštěvníky slavnosti
Myslivecké zvyky a tradice

DOPROVODNÝ PROGRAM
Ukázky práce chladnokrevných koní
Laserová střelnice
Nabídka mysliveckých potřeb, pomůcek a vybavení ve stáncích na nádvoří a před zámkem
Soutěže a poznávací stezka pro děti
Stánky s občerstvením a zvěřinovými specialitami
Venkovská dudácká muzika Bedrník

JARNÍ VÝPRODEJ EKOBRIKET !!!

Dřevěné
ekobrikety

od **40,-**

Kč/10kg s DPH
Do vyprodání zásob.

- **EKOBRİKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- **TŘÍSKY, PODPALOVAČE**
- **MULČOVACÍ KŮRA**

**Dle počtu odebraných palet
DOPRAVA ZDARMA!!!**

Ekopalivo Bohemia s.r.o.

Výroba, prodej: Briketárna Větrná u Č. Krumlova
+ 420 380 733 733 ekopalivo@ekopalivo.cz, www.ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, na Dlouhé Louce
Otevřeno: Po - Pá 09:00 - 17:00 • 777 917 714

RYBÁŘSKÁ MUZEJNÍ NOC
NZM OHRADE
muzeum lovnosti, myslivosti a rybářství
Hluboká nad Vltavou
2. 6. 2012
18 - 23 hodin

Rybníkové techniky
Rybníkové techniky
Rybníkové techniky
Rybníkové techniky
Rybníkové techniky
Rybníkové techniky
Rybníkové techniky
Rybníkové techniky
Rybníkové techniky
Rybníkové techniky

STEJSKAL Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí

Century 21 NA TRHU OD ROKU 1992

STEJSKAL

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.

Realitní makléř ve Vašem městě: **Mgr. Jana Vitů**
tel.: 608 036 027, jana.vitu@century21.

Hlubocké Princezny si v květnu vybojovaly krásná ocenění

Finále Taneční skupina roku 2012

V pátek 4.5. se Princezny vydaly na finále TSR 2012. Vidi ly jsme, že to bude naroený den. Naše vystoupení pášlo na řadu kolem 22:30h. Celá scéna byla skví lá, kamery všude, kam se podíváš, kolem podia byly reflektory a ledkové obrazovky. I když jsme v hale strávily skoro 4 hodiny čekání, bylo tam šílené vedro a nedalo se dýchat, di věata sestavu zacvičila bravurní. Po našem souti žním vystoupení jsme musely čekat na vyhlášení do 01:00h. Při vyhlášení jsme mi ly obrovskou radost, protože jsme se známky 1-1-1-3-3-1-1-1 obsadily skví lou zlatou pozici v kategorii Cheer. To ale nebylo všechno. Jako v íti zové našeho žánru jsme postoupily do absolutního finále spolu s dalšími 9ti nejlepšími skupinami. Z každého žánru postoupila jedna skupina. Byly jsme tedy mezi ti mi 10ti nejlepšími tanečními skupinami v České Republice. Konkurence byla velká, ale my byly rády, že jsme se mohli rovnat s taneční špičkou v ČR. Sice to pro nás znamenalo další hodinu strávenou v hale, ale když už, tak jsme do toho šly naplno.

Naše poslední vystoupení bylo v 01:45 h, di věata ze sebe v ymáčkla v šechnu energii a poslala ji smírem k porotcům. Sestava se povedla ještě lépe a já byla z di věat nadšená.

Nakonec to na absolutního vítěze nestačilo, ale i tak jsme se sebou byly spokojené. Ve 2:30 hodin jsme nasedaly do autobusu a v 5 hodin ulehaly do svých postelí. Naroený den, ale stálo to za to! Z tohoto souti žního dne byl hodinový sestah, který vy sílala ĚT4 v nedíli 27.5. v 19:15 hodin.

V sobotu 5. 5. 2012 se do Prahy na finále vydaly Pidiprincezníčky a Miniprincezníčky. Pidi souti žily v dopoledních hodinách a získaly krásnou zlatou medaili. K jejich umístění jim gratuluji.

Miniprincezníčky mi ly naroení jší program. Vystupovaly až kolem 19h a na vyhlášení výsledků musely počkat dlouho do noci. Až ve 23h se do zvidíly, že si svým výkonem vybojovaly krásnou stříbrnou medaili. I když jich bylo jen 8 a sestavu jsme musely na poslední chvíli upravovat, dokázaly konkurovat mnohaletým týmům z tleskávaček. Mám z nich velkou radost. Záznam z tohoto souti žního dne byl vysílán 2.6.2012 na ĚT4 od 13:45h. Repríza tohoto záznamu bude vysílána 7.6.2012 od 8:35 hodin na ĚT4.

V nedíli 6.5.2012 do Itahy vyrazily poslední dvě skupiny, a to Princezníčky I a II. Den byl opravdu naroený, vyjíždí ly jsme v 10h dopoledne, abychom byly včas v hale, mohly se připravit a byly kolem 14h připravené vystoupit. Obě dvě skupiny daly do vystoupení maximum a moc se mi jejich výkony líbily. Proti nám stály silné týmy z tleskávaček. Musely jsme počkat na vyhlášení výsledků do 20h. Výsledek byl nakonec překvapivý. Princezníčky II se umístily na 4. místě (ve finále celé České republiky je to skvílé) a Princezníčky I si odvezly nádhernou stříbrnou pozici. Obě skupinám díky za snahu a odhodlání, s kterým šly do boje proti tak silným soupeřům. Záznam z tohoto souti žního dne byl vysílán 31.5.2012 na ĚT4 od 16:55h. Repríza tohoto záznamu bude vysílána 6.6.2012 od 10:25 hodin na ĚT4.

Tak jsme zakončily maratón jménem *Taneční skupina roku 2012* a mi ly jsme radost, že jsme se mezi tolika tanečníky neztratily. Z úspíchu jsme mi ly velkou radost.

Úspíšná souti ž v Jemnici 19. 5.

V sobotu 19. 5. se všechny naše skupiny vydaly do Jemnice na III. ročník souti že »O májovou korunku Jemnice«.

Naše nejmíladší Pidiprincezníčky s outi žily v kategorii Dítí a bojovaly proti dalším 10ti skupinám. Dokázaly porotu zaujmout natolik, že si vybojovaly krásnou stříbrnou pozici. Na krku se jim leskly krásné medaile a radost mi ly i z úžasného poháru.

V kategorii Kadet souti žily dvě naše skupiny: Miniprincezníčky a Princezníčky II. V této kategorii byla opravdu velká konkurence. Celkem 21 skupin bojovalo o medaile. V této velké konkurenci bohužel naše skupiny neuspíly, ale jejich výkony byly skvílé. Velice je chvám za jejich snahu a krásné vystoupení.

Juniorskou kategorii jsme obsadily Princezníčkami I a Princezníčkami II. V této kategorii to nebylo jednoduché. Bojovalo zde celkem 13 skupin, je dle lepší než druhá. Princezníčky I celou kategorii zahájily. Bohužel na začátku našeho vystoupení vypadly pojistky a přestala nám hrát hudba. To se ale ani v nejménším neodrazilo ve výkonu našich Princezníček. Po zprovoznění elektriky to rozjely naplno a jejich vystoupení bylo opravdu úžasné. Jako předposlední vystupovaly Princezny a i jim se jejich vystoupení povedlo na jedničku. Protože byla celá souti ž situovaná proti slunci, bohužel nějaké ty hůlky na zemi byly. Přesto byla obě vystoupení skvílá.

Při vyhlášení jsme byly napnuté, jestli bude aspoň jedna medaile. Nakonec si Princezny vybojovaly krásnou stříbrnou pozici. Z poháru a medailí jsme mi ly obrovskou radost i když trochu rozpačitou, proto že úspích jsme samozřejmě přáli i Princezníčkám. Jejich vystoupení bylo opravdu úžasné a nemají se vůbec za co stydět.

Andílci s outi žily v kategorii Rodičovské týmy, i když jsme původní mi ly v úmyslu souti žit v kategorii Senior. Bohužel se vyplnil náš předpoklad, že v této kategorii zvítězí show a legrace, takže v stupních vítězů byly skupiny, které vystupovaly s pompony. Přesto, že jsme se neumístily, máme z Andílků velkou radost, protože jejich vystoupení bylo vážně skvílé. Opravdu se jim povedlo a nemají se za co stydět. Myslím, že to byl krásný den, plný sluníčka, zábavy a divných pohárů jsou opravdu krásný úspích.

Stoěvíček z pohádkové Telče 26. 5.

Hned další sobotu jsme se vydali taktéž potěti na souti ž do Telče. Ložský rok nám po časi nepášlo a celou souti ž propršelo. Letos počasí vyšlo a tak jsme si užili opravdu krásný slunečný den plný radosti z úspíchu.

Jak už bývá zvykem, naše týmy obsadily všechny výkové kategorie. V kategorii Mini di ty vystupovali Pidiprincezníčky s Pidiprinčem Vašíkem :-). Bojovali proti dalším 5ti dalším skupinám. V této konkurenci zaujali natolik, že si vybojovali krásnou zlatou pozici. Všechny di ty dostaly zlatou medaili a k tomu jsme získali

krásný skvělý stěvíc. V kategorii Dítí souti žily Mini princezníčky. Zde s outi žilo celkem 7 skupin. Naše di věata to rozjela naplno i přesto, že se nám těsně před vystoupením zranila jedna holčička. Upadla a bolela ji žebra a bříško, báli jsme se o ni, ale po vyšetření zdravotníkem vše vypadalo dobře. Na poslední chvíli se stihla z ordinace vrátit a souti žit spolu s ostatními di tmi. Vystoupení bylo krásné a při vyhlášení opět zaznílo naše jméno. Tentokrát jsme si vybojovaly stříbro. Di ti mi ly obrovskou radost a já také.

V kategorii Kadet souti žily opět obě skupiny Princezníček. Tato kategorie byla nejobsazenější. Celkem 14 skupin z celé ČR bojovalo o medaile. Byla zde opravdu velká konkurence. Musím v elice pochválit Princezníčky II. I když jsme sestavu na poslední chvíli musely opět upravit, zvládly to perfektní, krásně se usmívaly a zvedaly kolínka. Za jejich výkon je opravdu moc chvám. Boj nebyl jednoduchý. Stály proti nám i mistryni ČR, mažoretky z Dačic. Tato skupina je na vysoké úrovni. Princezníčky I bojovaly také jako o život. Rozjely to naplno, spadly jen dvě hůlky, a to už úplná konci sestavy.

Po tak naroeném výkonu, jaký Princezníčky I předvedly, se vůbec nedivím, že hůlka na konci z ruky vyklouzne. Krásně úsmívy, kolínka lítala vysoko. Doufaly jsme, že se to povede a bude me na bedně. Při vyhlášení jsme netrpíly čekaly, jestli zazní naše jméno. Na pódiu byly pozvány 3 skupiny, mezi které se rozdělí tři první místa. Mažoretky z Dačic, Telče a... Hluboké nad Vltavou Princezníčky I. Mi ly jsme obrovskou radost, že opět budeme na stupních vítězů. Na těchto místech skončily Ružičky z Telče. Takže jsme bojovaly o první místo proti mažoretkám z Dačic. Byl to opravdu napínavý moment, kdy mi l moderátor vyhlásit vítěze této kategorie. Že bychom pora zily mistryni ČR? Rozdíl v hodnocení prvního a druhého místa byly jen 3 body. Opravdu těsné hodnocení. Konečně moderátor přechel k vyhlášení: »Na prvním místě se umístily a váš velký potlesk získávají... Hlu bocké Princezníčky I!« Di věata skákala metr vysoko, i já skákala metr vysoko :-)

Naše tvrdá práce se vyplatila a úspích byl opravdu krásnou odměnou. Získaly jsme krásné zlaté medaile a další skvělý stěvíc.

To ale nebylo všechno. Ještě nás čekaly tři kategorie. Tou další byla kategorie Junior, ve které souti žily Princezny. V této kategorii jsou každoročně velice silné týmy. Opět mažoretky z Dačic, Telče, Žďanic nebo Šlapanova patří mezi ty nejlepší. Bylo z celkem 7 skupin a konkurence byla velká. Naše Princezny zacvičily sestavu opravdu perfektní. Zároveň se usmívaly, pochodovaly jako o život, všechny těžké cviky se povedly na výbornou a po vystoupení jsme mi ly opravdu skvílý pocit z výborně zacvičené sestavy. Naše di věata ostudu rozhodně neudělala, ba právě naopak. I když jsme se na stupních vítězů nakonec nestály, mi la jsem opravdu radost z toho, jak to di věata rozjela a myslím, že zanechala opravdu skvílý dojem. Není přeci důležité vyhrát, ale zúčastnit se.

V kategorii Senior vystupovaly Andílci. Jako obvykle jsme byly nejstarší skupinou na

souti ži. Mod erátor by l ve lice p ěkvapen, že z Hluboké p ějžd ěl j í tanečníci v šeho v íku. Andílci s outi žily s polu s da lšími dv íma skupinami. P ě v yhlášení j sme skon ěily na krásném bron zovém m íst ě, med aile na krku byla a p ěály j sme úsp ěch našim s oupečkám, o p olovinu mla dším d ěv ětům :-). T ěntokrát j sme m ěly i malého maskota, p ůlro ění Elišku, která minulý ro ěník tan ěla ješt ě v b ěšku.

Na konec sout ěžního dne j sme letos obsadili i jednu novou kategorii, Freestyle, kde vystoupili na ši ta tinci – H akaboys. Že j s te o nich ješt ě neslyšeli? Jsou trochu stydliv ě, ale odhodlan ě. Tatinci p ědvád ě bojový tanec Haka, kterým p ůvodní oby vatelé Nového Z ělandu zastrášovali své nep ět ěle. Hakaboys se nechali p ěmluvit na jedno v ystoupen ě pro d ěti na Váno ění besídce 2011. Za nácvikem bojového tance bylo a le tolik práce, že by byla š koda toho nevy užit. B ěhem plesové se zóny tak vystoupili ješt ě dvakrát. P ěsv ěd ěla jsem je, aby s námi jeli ješt ě na dv ě p ěhlíd ky. 1. kv ětna do Rapšachu a pak do Tel ěe. K této p ěležitosti

j sme bojo v ý tanec je št ě rozší řili a vypilovali. A ta k j s me na sout ěž v T ěl ěi p ěpravili autentické kostýmy, vypilovali pos lední chybičky a šli do toho na 200 %.

P ě s outi žním v ystoupen ěi ne jprve chlapi vzbudili úsm ěi vy a možná trochu i pošklekby p ěhl ěžejících. Vždy ś na podium vybi hlo šest polonahých, pomalovaných divochů s klackem v ruce. Pošklekby se v zápi t ě zm ěn ěly v užaslý pohled. Hakaboys prožili bojový tanec stejní, jako by dom orodci c ět ěli ze sv ěho ú zem ě vyšt vat nezvané p ět ěle. Po jeji ch vystoupen ěi sklidili boudiv ý potlesk. A zasloužení. Vždy ś Hakaboys m ěli díky j ěich odho d ění na stehnech krvav ě p ōdlitiny. Tak moc své vystoupen ěi prožívali. Opravdu jako na Novém Z ělandu. I j ě jsem se j ěch trochu bála :-).

P ě v yhlášení vít ězů j sme p ěli úsp ěch d ětem, vždy ś i za ěj ěch výkony byly jist ě hodiny práce. Nakonec se porota rozhodla odm ěnit všechny ěty ř ě Freestyleové skupiny. Mezi d ěti se rozd ěl ěly první t ě a po zice. Na ši tatinci získa ěli za s v ůj výkon speciální cenu poroty a na krku se jim

leskly zlat ě medaile. Bylo vid ět, že i publikum jim fand ě. M ěli j sme radost, že tr ěninky, kterým tatínkové ob ě tovali nemálo sv ěho volného ěasu, nebyly zbyte ěné a že nakonec jeji ch vystoupen ěi opravdu vzbudilo zájem všech diváků. Pat ě jim velký dík, že podpo řili své dcery v práci a postavili se také p ěd publikum. P ěsn ě tak jak ěkl jeden z Hakaboys: » ělov ě k si nedokáže p ědstavit, co m ě d ěti prožíva p ě vystoupen ěi, dokud si to sám nezkus ě.«

A ta k m ěme za sebou náro ěný kv ětnový sout ěžní maratón. Velice úsp ěšný pro cel ý náš tým. Na všechny naše ěleny jsem velice pyšná. D ěkuji jim za vzornou reprezentaci a tvrdou práci. ěeká nás ješt ě i s outi žní p ěhlídka v Prost ějov ě, na kterou se vyprav ě Princezny a Princezň ěky Iv sobotu 23.6.2012. V p ůb ěi hu ěervna nás ěeká ješt ě i kolik vystoupen ěi a tuto sezónu zakon ěí d ěv ěta z P rincezen v partnerském m ěst ěi Neustadt an der Aisch, kde se bude konat slavnost na oslavu 15. v ýro ěí oficiálního partnerství mezi ob ěma m ěsty.

**Za všechny Hlubock ě Princezny
Bc. Tereza Kadlecov ě**

Plážový volejbal

GALA CUP – juniorky Hluboká nad Vltavou 19.5.2012

V sobotu 19.5.2012 se v B.B.BEACH AR ěN ěi v Hlubok ě nad Vltavou konal turnaj ěeského poháru juniorek v plážovém volejbalu – GALA CUP 2012. Celkem se p ěhlásilo 16 párů, ěmž se napln ěl a k apacita pro jed ě denn ěí turn aj a odehrání kvalifikace nebylo nutné.

V sobotu ráno dorazily na k urty všechny nahlášen ě pá ry a ta k ne bylo pot ěeba n ějak upravovat startovní list ěnu a v 9:00 se mohlo začít s prvními utkáními.

Dle pravidel byly všechny dvojice rozd ěl ěny do 4 skupin po 4 pá rech. Odehrány byly vždy dva sety, a to celkem na t ěch kurtech. Okolo

14:30 byly skupiny dohrány a mohlo se začít se ětvrtfinále, do kterého postoupilo 8 nejlepších párů. ětvrtfinále a další zbývající zápasy pokračovaly jen na dvou kurtech. Protože celou sobotu bylo od ěasných ranních hodin krásné po ěasí a odpoledne se teplota šplhala na slunci p ěs 30°,

nebylo pro hráčky play-off rozhodn ě jednoduch ě. Na n ě kterých byla únava už znát, ale rozhodn ě j ě nedávaly nijak najevo a snažily se uhrát každý m ě, který by jim mohl pomoci dostat se do finále. T ren ě ě s e samoz ějmi sn ažili své sv ěenky n ěi podpo řit a kdykoliv byla p ěležitost, radili j ěm, j akou s strategi ě zvolit a s oupečky porazit.

Do semifinále se dostaly páry Jana Forejtov ě s Kateřinou V alkovou, Natálie Honzov ěov ě s Mark ětou Ben ěíkovou, Michaela Mádlov ě s Michaelou K ub ěíkovou. U tkání o pos tup do finále byla v yrovnan ě a pro diváky rozhodn ě atraktivn ě. Na konec se do finále probojovaly dvojice Jana Forejtov ě s Kateřinou V alkovou a Michaela Mádlov ě s Michaelou K ub ěíkovou. T ět ě místo po vyrovnan ěm boji za stavu 22:20 a 21:17 na konec v ybojovala dvojice Natálie Honzov ěov ě s Mark ětou Ben ěíkovou. A k do tedy vystoupal po kone ěném zápase až na vrchol slávy? Za stavu 21:13 a 21:17 získaly pomyslnou zlatou medail ě hráčky Jana Forejtov ě a Kateřina Valkov ě a s t ěbrnou pozici te dy obs adily Michaela Mádlov ě s Michaelou K ub ěíkovou.

Snad a ž na chvilkovou únavu n ě kterých hráček, zav ěn ěnou extrémním po ěasím, prob ěhl celý turnaj bez problémů a za spokojenosti všech z ś ěastn ěných. Velké díky pat ě všem rozhod ěím, kte ř bedliv ě sledovali chod zápasů, také všem ěim, kte ř se pod ěl ěli na organizaci celého turnaje jak p ě p ěpravách, tak i p ěmo na m íst ěi a v ne poslední řad ěi v šem z ś ěastn ěném hráčkám, tr ěn ěr śm, podpor śjícím rod ě ěm a fanouškům.

Na z ěv ěr z bývá jen pop ěát všem hráčkám mnoho úsp ěchů p ě dalších beachových utkáních a v B. B. BEACH AR ěN ěi v Hlubok ě nad Vltavou se budeme op ět ě šit na shledanou.

Ing. Eva Ka ěkov ě, ředitelka turnaje
Beachvolleyball – T.J. Sokol H luboká nad Vltavou www.beach.sport-hluboka.cz

NA JARNÍ KONCERT

»Ští stí«

Vás zve

ŽENSKÝ PĚVECKÝ SBOR ZÁVIŠ

do kostela Sv. Jana Nepomuckého
v Hluboké nad Vltavou 10. června 2012
od 16.00 hodin

Pozvánky:

■ ZOO Ohrada

1.6.–8.6. všední dny **Diátské divadelní dny**

15.6. pátek **Večerní pohádková zoo**

23.6. sobota **Večerní komentovaná prohlídka**

29.6. pátek **Večerní komentovaná prohlídka**

■ **2. 6. Rybářská muzejní noc** – Lovecký zámek Ohrada

■ **8. – 10. Mezinárodní modelářské výstavy** 21. ročník, MĚR

plastikového modelaření di tí – autokemp Kačonoska

■ **16. – 17. 6. Pohár Hluboké jachting** – rybník Bezdrav

■ **23. 6. motorkářský sraz** – autokemp Kačonoska

■ **23. – 24. 6. Bali cup jachting** – rybník Bezdrav

■ **26. 6. – 1. 7. Žákovské hry přátelství v baseballu**

■ **30. 6. Deset let v pohybu!!!** – sportovní relaxační areál

■ **16. 6. – 1. 7. Ročník bydlení a italského designu** –
prezentační akce v bytovém domě Podzámečí pro veřejnost.

Nová letní příležitost si začít

V hokejové KUKI aréně je možnost venkovního cvičení pod vedením instruktorů s pohybového studia Feel-Fit. Je pro Vás připravena řada sportovních aktivit včetně Jumpingu, Zumbly, posilování problémových partií a novinek Kangoo Jumps a cvičení se švihadly.

Cvičení bude probíhat pravidelně každý týden podle rozvrhu, který spolu s dalšími informacemi naleznete na www.feel-fit.cz a facebooku Feel-Fit

Ti šij se na Vás celý kolektiv instruktorů!

Neplacená inzerce:

BLUEBERRY SHOP NOVINKY NA ČERVEN!!

■ dívčí klobouček Albena – různé barvy

■ šatičky Wolf - vel.98-128 ■ tepláky Kugo -

vel.98-128 ■ šátky pirátské - 100% bavlna, kostka

■ kojenecké kloboučky - lze stáhnout tkaničkou

■ kojenecké bačkůrky - sametové, různé barvy,

dobrá cena ■ plátěné kalhoty Frog - 100 Kč

■ plavky DISNEY ■ plážové osušky nafukovací

každýlka a kruhy Spiderman a Hello Kitty

plavecké brýle 3-10 let, různé barvy

■ od 110 Kč láhve na pití

Připravte se na léto :-)

Golf & Spa Resort Hluboká: zahájeno!!

Masážní vana, plná vody a golfových míčků uprostřed golfového hřiště? Svižte zelený green u bazénu v RRC? Golfové hole, ležérny odložené v sauně, nebo bohatě prostřený stůl s vybraným menu u odpaliště na hřišti? Nemožné? Nesmysl? Ne tak docela. Nově zahájený projekt Golf & Spa Resort Hluboká nad Vltavou nabízí netušené možnosti.

Slavnostním zahajovacím turnajem za účasti golfistů z České republiky, Rakouska a Německa odstartoval 28. dubna 2012 společený projekt Golfového klubu Hluboká nad Vltavou a Relaxačního a regeneračního centra Hluboká.

Smysl projektu přiblížil sales manažer RRC Vilém Pešl: »Posláním společného projektu je poskytování opravdu komplexních a luxusních služeb. Naší prioritou je maximální spokojenost hostů. I proto jsme připravili speciální pobytové balíčky, jejichž program je ideální kombinací golfu a odpouštění. Určité je ocenění i partnerské dvojice – zatímco pán se nerušeně věnuje golfu, dáma tráví čas ve wellness, nechává se hýčkat masážemi – a večer je čeká společný zážitek při romantické večeři v restauraci.«

Jeho slova potvrdil a do plněnil manažer GKHNV Antonín Loužek: »K vzniku projektu nás inspirovalo nejen těsné sousedství golfového hřiště a RRC, takže vlastní logicky vytvořená optimální lokalita, ale především fakt, že golf a relaxace ve wellness jsou životními styly, které mají hodinu společného – včetně nároků hostů na úroveň služeb a perfektní zázemí. Projekt Golf & Spa Hluboká je výsledkem dosavadní dobré spolupráce mezi GKHNV a RRC Hluboká a vnímáme její jako další významné rozšíření služeb pro návštěvníky i obyvatele našeho města. Přání jim jsou určeny v ýhody speciálního členství Golf & Spa, které poskytuje zajímavou kombinaci golfu a wellness a relaxace.«

Možnost vyzkoušet na bídce s služeb resortu v užili hráči již z minulé zahajovacího turnaje, po kterém následovalo společné setkání v restauraci RRC Hluboká, v yhlášení výsledků a vítězů turnaje, předání cen a také příjemná společenská atmosféra, umocněná specialitami, které připravil tým šéfkuchaře Zbyška Szeligy. Hosté také ocenili prostředí a nabídku služeb wellness části RRC i komfortní podmínky ubytování v hotelové části RRC. A samozřejmě se netajili spokojeností z kvalitní připraveného turnaje a výjimečných podmínek hlubockého golfového hřiště.

Lucie Burianová

VS ELEKTRO KOMPLET s.r.o.

elektronické zabezpečení

elektromontáže

centrální vysavače

KUPON sleva 5% při předložení

+ 420 774 780 076
e-mail: info@vselektrokomplet.cz
KOMPLETNÍ ELEKTROMONTÁŽE
www.vselektrokomplet.cz

Kulturní nabídka

JARNÍ KONCERT

»Štěstí«

ŽENSKÝ PÍ VECKÝ SBOR ZÁVIŠ

kostel Sv. Jana Nepomuckého

v Hluboké nad Vltavou

10. června 2012 od 16.00 hodin

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení.

Reservované v vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji!
tel. + fax: 387 966 170 nebo 774 457 269

Operní představení

■ **pátek 1. června – Tosca z Metropolitní opery.** USA 2012. Drama/romantický. *V Tosce se snoubí Pucciniho jedinečná hudební inspirace s melodramatičností skvělých Hitchcockových hororů.* Autor: Giacomo Puccini. Dirigent: Joseph Colaneri. Účinkují: Karita Mattila, Marcelo Álvarez, George Gagnidze, Paul Plishka. Představení – české titulky!

Biograf

■ **sobota 2. června – Železná lady.** USA 2012. Drama. *Margaret Thatcherová, neobyčejná a všestranná žena.* Režie: Phyllida Lloyd. Hrají: Meryl Streep, Jim Broadbent, Alexandra Roach. Představení – české titulky.

■ **pátek 8. června – Hní v titánu.** USA 2012. Dobrodružný/fantasy. *Perseus žije poklidný život, ale mezi bohy a titány zuří nový boj.* Režie: Jonathan Liebesman. Hrají: Sam Worthington, Liam Neeson, Edgar Ramírez. Představení – české titulky.

■ **sobota 9. června – Temné stíny.** USA 2012. Komédie/fantasy. *Záhadnému rodinnému prokletí neuniknete ani za oceánem ...* 18.00 hod. Režie: Tim Burton. Hrají: Johnny Depp, Eva Green, Jackie Earle Haley. Představení – české titulky.

■ **pátek a sobota 15. a 16. června – Tady hlídám já.** ČR 2012. Komédie. *Misto do Ōeka jedeme na Šumavu a ještě s novým členem rodiny – jezevčkem.* Režie: Juraj Šajmovič. Hrají: Lukáš Vaculík, Jitka Ježková, Simona Stašová, Pavel Nový. Představení.

■ **pátek 22. června – Okresní pøebor – poslední zápas Pepíka Hnátka.** ČR 2012. Komédie. *Film vychází z populárního televizního seriálu okresní pøebor.*

Režie: Jan Prušinovský. Hrají: Miroslav Krobot, Ondřej Vetchý, Ludi k Sobota. Představení.

■ **sobota 23. června – Víra 68.** ČR 2012. Dokumentární. *140 medailí – v r. 1968 vyhlášena nejlepší sportovkyní světa – pak podepsala dva tisíce slov!* Režie: Olga Sommerová. Hrají: Víra Ěáslavská, Václav Havel, Jan Potměšil, Dana Zátopková. Představení.

■ **pátek a sobota 29. a 30. června – Můj vysvětlenej deník.** ČR 2012. Komédie. *Johana se nečekání zamiluje a začne pátrat po muži ze starých dopisů, který znal její mámu ...* Režie: Martin Dolenský. Hrají: Veronika Kubařová, Berenika Kohoutová, Marika Šoposká.

Začátky představení (není-li psáno jinak) v 19.00 hod. Cenu vstupenky na filmové představení si určuje distributor !!!

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

■ **neděle 24. června – Madagaskar 3.** USA 2012. Animovaný/ rodinný. *Lev Alex, zebra Marty, hrošice Gloria a žirafa Melman se snaží dostat domů ...* 18.00 hod. Režie: Eric Darnell. Představení – český dabing!

Poopravujeme na červenec!!!

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

■ **neděle 1. června – Doba ledová 4 – Svět v pohybu.** USA 2012 Animovaný/ rodinný *Za vším stojí chamtivá veverka a její touha sbírat ošky ...* 18.00 hod. Režie: Steve Martino, Mike Thurmeier. Představení – český dabing!!

Komorní scéna

■ **středa 13. června – Cestujeme ...** O Thajsku vypráví Jiří Stráský. 17.00 hod. Velký sál KC Panorama – vstup zdarma.

■ **středa 20. června – Závi rečný koncert žáků ZUŠ ze třídy p. u. L. Petřovského.** 17.00 hod. Sál KC Panorama

■ **čtvrtek 21. června – Závi rečný koncert žáků ZUŠ z baletní třídy p. u. Jindry Müllerové a L. Korbelové.** 17.00 hod. Sál KC Panorama – vstupné dobrovolné.

■ **sobota 23. června – Národní myslivecké slavnosti** – lovecký zámek Ohrada 10.00 – 17.00 hod. Oběerstvení, staročeský jarmark, ukázky zvířat a práce v lese, ad.

■ **středa 27. června – Závi rečný koncert žáků ZUŠ ze třídy p. u. Petra Piší** 17.00 hod. Sál KC Panorama – vstupné dobrovolné.

■ **soboty 9. a 23. června – Farmářské trhy.** Náměstí ĚSLA pod kostelem. 8.00 – 11.00 h

ALŠOVA JIHOĚSKÁ GALERIE

VÝSTAVY

AJG, Hluboká nad Vltavou

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice. Ěeské sochařství 20. století – stálá expozice. Flámské a holandské malířství 16.–18. století – stálá expozice

19. 5. – 30. 9. František Muzika / Volná tvorba scénografie

Festival Hudební léto Hluboká 2012

28. června – !VIVAT TANGO! – Petr Nouzovský, violoncello / Ladislav Horák, akordeon, bandoneon. Začátek koncertu v 19:00 hodin v hlavním sále AJG

VÝSTAVY

Wortnerův dům, Ěeské Budějovice

Bohuslav Reynek / Don Quijote – do 24. 6. Workshop pro děti k probíhající výstavě Bohuslava Reynka probíhá dne 16. června od 14:00 – 17:00 hod. v prostorách Wortnerova domu AJG. VSTUP VOLNÝ.

Mezi symbolismem a surrealismem – 28. 6. – 9. 9.

Přednáškový cyklus:

5. června od 17 hodin – Poklad na konci světa: Žirovnický mistr
Přednáší: Mgr. Martin Vaník (Moravská galerie v Brně)

VÝSTAVY

Bechyni

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni
Mezinárodní keramická sympozia 1966 - 2011 – stálá expozice
do 15. 7. **Iva Ouhřabková / Jan Benda**
do 30. 9. **Ústav umění a designu**
Západočeské univerzity v Plzni (ateliér keramického designu)
do 30. 9. **Ludi k Míšek**

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou / Tel. 387 967 041, e-mail: sekretariat@ajg.cz, ajg@ajg.cz, www.ajg.cz. Počady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Výstavní sály otevřeny denně. Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do všech expozic a výstav AJG. Změny programu vyhrazeny!

Knížecí dvůr

František.PON – obrazy, grafika
do 22. 6.

Kolektivní výstava přes 25 autorů – celé prázdniny – od 23. 6.

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Ěíslo 6. Ěerven 2012. Ročník 43. Vychází měsíčně. Vydává městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. Redakční kruh ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. Grafika, fotografie: ing. Jan Pírgl. Odborní počítačová poradci: Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzáveřka dvacátého v měsíce, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Ěeskou poštou, s. p., ředitelstvím odštiřného závodu Jižní Ěechy v Ě. Budějovicích, j.zn.:p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ĚR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.